

MAJ 2017 NR. 91

RØD+GRØN

Tema: Fascismen kommer (måske)

Hvornår giver det mening at trække fascismekortet – og hvornår skal man hellere kalde de grimme tendenser i samfundet noget andet? Rød+Grøn ser i denne måned på, hvad der egentlig kendetegner fascismen.

Side 10-19

Månedens der gik s3

Social dumping-kampagne s5

Kort nyt fra Folketinget s5

Europol-aftale s6

Præsidentvalg i Frankrig s7

NATO-oprustning s8

Afstemning i Tyrkiet s9

Nyt fra Hovedbestyrelsen s25

Nye lokalhjemmesider s26

Kommunalvalg '17:

Mød kandidaterne s26-27

Fællesskab i Ishøj s28

Debat og annoncer 29-31

Månedens tegning s32

● **Tema: Fascismen kommer (måske)** s10-19
Hvornår giver det mening at trække fascismekortet – og hvornår skal man hellere kalde de grimme tendenser i samfundet noget andet? Rød+Grøn ser i denne måned på, hvad der egentlig kendetegner fascismen.

● **Efter OK17: Faglige netværk må styrkes** s4
Der er to områder, hvor man for alvor kan gøre noget ved den økonomiske ulighed: skattepolitikken og overenskomstforhandlingerne på det private arbejdsmarked. Det netop afsluttede OK-forhandlinger endte dog i triumf for arbejdsgiverne, der stillede op i stærkeste formation.

● **Årsmøde: Forår, fællesskab og feminisme** s20-25
Årsmødet vendte i år tilbage til Korsgadehallen på Nørrebro. Kammerater fra hele landet debatterede feminisme, gjorde klar til kommunalvalgkamp og hyggede i solen.

Redaktør: Simon Halskov

Redaktion: Gunna Starck, Anne Overgaard, Sarah Glerup, Nina Ericsson, Mikkel Lauritzen, Karl Vogt-Nielsen, Lars Hostrup, Lole Møller, Mikael Hertoft, Lasse Nedergaard Mors, Eva Hyllegaard, Cecilie Pedersen.

Grafisk design: Tobias Frost
Art Director: Maria Prudholm

Kontakt:
medlemsblad@enhedslisten.dk

ISSN: 1903-8496

Abonnementspris:
Uden medlemskab af
Enhedslisten: 150 kr/år
Institutioner: 250 kr/år
Medlemmer modtager
automatisk bladet.

Administration/
abonnement: 33 93 33 24

Næste deadline:
13. juni kl. 9.00

Debatindlæg:
Send til: debat@enhedslisten.dk

Udgives af: Enhedslisten

Forsidefoto:
Flickr.com / James Vaughan /
CC BY-NC-SA 2.0

Fotos, der er hentet på Flickr,
må gengives under samme li-
cens, som de er udgivet under på
Flickr.com.

Oplag: 8.700
Tryk: KLS Grafisk Hus

Velfærd eller våben?

Står det til regeringen, skal der i det kommende forsvarsbudget ske en markant forøgelse af de militære udgifter. Dermed lægger regeringen op til at bøje sig for den amerikanske præsident Trumps krav om oprustning. Forsvarsminister Claus Hjort har sågar meldt ud, at regeringen "på sigt" vil øge vores militære budget til to procent af bruttonationalproduktet (BNP), som er NATOs mål. I dag bruger Danmark 1,17 procent af BNP. Omkring 21 mia. kr. om året på militær. Til sammenligning bruger Sverige, der står uden for NATO, blot én procent på forsvar. Skal Danmark leve op til NATOs mål på to procent, så vil det koste mindst 16 mia. kr. om året. Et fuldstændig vanvittigt beløb, der ikke vil kunne undgå at betyde massive velfærdsforringelser.

Så stort et beløb kan være svært at fatte, men omregnet til mere konkrete tal kan vi for 16 mia. kr. ansætte 32.000 mennesker i vores fælles velfærd. Offentligt ansatte med varme hænder, der kan tage sig af vores børn, syge og ældre. Med andre ord står Danmark over for et valg

mellem velfærd eller våben. For Enhedslisten er det valg klart. Vi vælger velfærd.

Grundlæggende er det helt absurd, at Danmark skal kaste milliarder efter militæret for at tilfredsstille Trump. Med en type som Trump for bordenden i NATO, er der endnu større behov for at løsrive dansk udenrigspolitik fra blindt at følge USA. I stedet bør vi begynde at tænke selv og sammen med de andre nordiske lande arbejde for en styrkelse af FN og gensidig nedrustning.

På et tidspunkt, hvor vores offentligt ansatte i regioner og kommuner er ved at knække nakken af stress, jag og årlige besparelser, skriger det til himlen, at regeringens prioritering er helt forkert. Det bliver svært at tale regeringen og Dansk Folkeparti til fornuft, men vi kan lægge massivt pres på Socialdemokraterne og Radikale, der er en del af forsvarsforligskredsen. Lad os sige fra over for Trump og den hovedløse oprustning. Lad os vælge velfærd og grøn omstilling frem for våben.

»Skal Danmark leve op til NATOs mål, så vil det koste mindst 16 mia. kr. om året. Et fuldstændig vanvittigt beløb, der ikke vil kunne undgå at betyde massive velfærdsforringelser.«

Nikolaj Villumsen
Udenrigsordfører for Enhedslisten

Foto: Andreas Bro

Foto: Emma Fleming

● **Billedet**

Den 10. maj arrangerede Velfærdsalliancen demonstrationer over hele Danmark under parolen "Nej til kommunale og regionale millionbesparelser og massefyringer". Her er en våd for-demo på vej fra Nørrebro til Københavns Rådhusplads.

● **Den gode nyhed**

Mere åbenhed om pengestrømmene i politik.

Enhedslisten, Dansk Folkeparti, Alternativet, Radikale Venstre og SF har indgået en aftale om mere åbenhed omkring de penge, partier og politikere modtager f.eks. i forbindelse med en valgkamp. Hvis de fem partier på et tidspunkt får det flertal i Folketinget, der skal til, er et af tiltagene at sænke den nuværende beløbsgrænse, for hvornår man skal oplyse navnet på en bidragsyder, fra 20.000 til 10.000 kroner.

● **Den dårlige nyhed**

Ny skæv boligskatteaftale.

Regeringen har sammen med Socialdemokratiet, Radikale Venstre og Dansk Folkeparti indgået en boligskatteaftale, der tilgodeser dem med de dyreste huse. De rigeste boligejere opnår klart den største økonomiske fordel, når de fremover kan trække 20 procent fra i beskatningsgrundlaget. Pengene til aftalen kommer fra det råderum, der er opstået ved indførelse af reformer som tilbage-trækningsreformen og dagpengereformen

● **Citatet**

»Vi kan ikke være det bekendt, når én aftenvagt står alene med ni demente beboere på vores plejecentre. Det er ikke i orden, at vores hjemmeplejere har 40 besøg på deres kørelister. Og det er ikke godt nok, at vores sygeplejersker må springe frokostpausen over for at nå borgerkøen. Det kan og skal vi gøre bedre. Og der er penge til flere hænder i den fælles velfærd – det, der mangler, er det politiske mod.«

Brian Skov Nielsen,
rådmand i Odense Byråd for
Enhedslisten, i sin 1. maj-tale.

Foto: Mette Kildebæk

Foto: Flickr.com / Klaus Berdlin Jensen / Public Domain Mark 1.0

Der er råd til både bedre løn og arbejdsforhold. Det skal vi påvise frem mod de næste overenskomstforhandlinger, og vi skal styrke organiseringen af Enhedslistens faglige netværk.

Efter OK17:

FAGLIGE NETVÆRK SKAL STYRKES

I et kapitalistisk samfund er der to områder, hvor der for alvor kan gøres noget ved den økonomiske ulighed: skattepolitikken og overenskomstforhandlingerne på det private arbejdsmarked. De netop afsluttede OK-forhandlinger endte dog i triumf for arbejdsgiverne, der stillede op i stærkeste formation.

● Arbejdsmarked

Anders Olesen, faglig koordinator

Det har altid været en opgave for venstrefløjen at være med til at påvirke, at overenskomstforhandlingerne afsluttes med et resultat, hvor virksomhedernes overskud omsættes til løn og bedre arbejdsvilkår. Fra Enhedslistens faglige landsudvalgs side satte vi fra starten af dette års forhandlinger på det private område fokus på at understøtte de kræfter i fagbevægelsen, der krævede markant løft på lønnen og sikkerhed for, at der kom effektive værktøjer mod social dumping.

Som bekendt blev der indgået en aftale mellem parterne på industriens område, som hverken indeholdt markante lønstigninger eller værktøj mod social dumping. Industriens arbejdsgivere gjorde aftalen afhængig af Dansk Arbejdsgiverforenings (DA) godkendelse. En tilsvarende musketered havde fagbevægelsen ikke.

Arbejdsgiverne fester

I praksis stillede arbejdsgiverne op i stærkeste position og fagbevægelsen i den svageste. Det er dumt, hvis man gerne vil vinde en kamp. Ud over den manglende markante forhøjelse af lønnen og fraværet af værktøj mod social dumping, indeholdt aftalen et historisk tilbageskridt, hvor arbejdsgiverne nu kan forlange arbejdsugen forlænget til 42 timer i perioder.

Med kravet om DA's godkendelse af alle øvrige aftaler blev der lagt et massivt pres på alle andre OK-forhandlinger. Resultatet blev et mæglingsforslag, som arbejdsgiverne var rigtig glade for.

Med et overskud efter skat sidste år på 226 milliarder kr. var der råd til betydeligt mere.

Hvis overskuddet blev fordelt på alle ansatte på det private arbejdsmarked, kunne der være givet lønforhøjelse på 36 kr. i timen.

Gennem vores faglige netværk og opfordringer støttede vi 'Stem Nej'-kampagnen. Som bekendt blev der en historisk høj stemmeprocent på 52 procent og en nej-procent på 43,5. I fire forbund stemte medlemmerne nej. Det var ikke mange flere stemmer, der skulle have været flyttet, for at der var kommet storkonflikt.

Nyt forhandlingssystem til debat

Vores opgave nu bliver at gøre det endnu tydeligere for alle, at der er råd til både bedre løn og arbejdsforhold. Det skal vi påvise frem mod de næste overenskomstforhandlinger, og vi skal styrke organiseringen af Enhedslistens faglige netværk. På den måde kan vi få flere organiseret i vores parti og bryde den socialdemokratiske dominans i fagbevægelsen.

Ved de offentlige OK-forhandlinger i 2018 skal vi kæmpe for bedre lønninger for de mange på lavtlønsområderne og for bedre arbejdstidsaf-

taler og bemanning til udførelsen af opgaverne i et velfærdssamfund. Finansieringen skal ske gennem beskatning af formuer og overskud i det private erhvervsliv.

I den kamp, der nu bliver på det private arbejdsmarked, skal vi udvise og organisere solidaritet med dem, der tager lønkampen, afviser de 42 timers arbejdsuge og kræver kædeansvar.

Vi har udarbejdet et konkret forslag til et nyt forhandlingssystem, som vi har sendt til debat. Et forhandlingssystem, der sikrer bedre medlemsinddragelse og solidaritet mellem alle grupper.

Til dem, der siger, at vi blander os i fagbevægelsens arbejde, siger vi: Vi bidrager til processen og forsøger at påvirke – med det formål at styrke lønarbejderne. Vi respekterer fuldt ud, at det er arbejdsmarkedets parter, der uden lovindgreb kæmper overenskomstkampen. Vi er på den ene parts side. Det kunne andre partier i arbejderbevægelsen tage ved lære af.

»Vores opgave nu bliver at gøre det endnu tydeligere for alle, at der er råd til både bedre løn og arbejdsforhold. Det skal vi påvise frem mod de næste overenskomstforhandlinger, og vi skal styrke organiseringen af Enhedslistens faglige netværk. På den måde kan vi få flere organiseret i vores parti og bryde den socialdemokratiske dominans i fagbevægelsen.«

ARBEJDE I DANMARK SKAL SKE PÅ ORDNEDE VILKÅR

Op til 1. maj lavede Enhedslisten en kampagne mod arbejdsgivernes kyniske udnyttelse af EU's regler om arbejdskraftens frie bevægelighed. Det har befolkningens opbakning.

● Social dumping

Simon Nyborg, politisk rådgiver

Alt for ofte ender spørgsmålet om Danmarks plads i verden som et opgør mellem fremmedfjendske højrenationalister og asociale nyliberale, der ikke har megen forståelse for den utryghed, som globaliseringen skaber.

Det var situationen med Brexit-afstemningen og i 2. runde af det franske præsidentvalg, og det gælder ikke mindst, når der bliver diskuteret EU i Informations og Politikens spalter. Det er de Radikale mod Dansk Folkeparti, og alle andre bliver forsøgt placeret i en af de to kasser.

Men der er ikke kun de to positioner. For det er muligt, at ville gøre noget alvorligt ved den underminering af vores arbejdsmarked og velfærdssamfund som EU og globaliseringen fremmer uden at forfalde til fremmedfjendsk nationalisme.

Det var netop udgangspunktet for Enhedslistens fremstød mod EU's sociale dumping, som vi lavede op til arbejdernes internationale kampdag den 1. maj.

Med helsides annoncer i flere dagblade, busannoncer i København og Aarhus samt en række

meget sette Facebook-videoer skød vi kampagnen i gang og fulgte den op på dagen med debatindlæg i Information og afsnit i Pernille Skippers tale.

Stor støtte

Hovedbudskabet er, at arbejde i Danmark skal ske på ordnede vilkår. Arbejdere fra de andre EU-lande skal være velkomne, men hvis de kommer til landet for at arbejde, så skal de have en ansættelseskontrakt. Den kontrakt skal være godkendt af den relevante fagforening, så det er dokumenteret, at arbejdet foregår på sædvanlige løn- og arbejdsvilkår. Det vil ligestille EU-borgere med borgere fra resten af verdens lande.

Selv om befolkningen er dybt uenige om forholdet til EU, så er et meget stort flertal enig i, at arbejde i Danmark skal foregå på de vilkår, der er normale herhjemme. 80 procent var positivt stemt over for lovgivning, der forbyder arbejde til meget lave lønninger, da Folketinget holdt folkehøring om EU tidligere på året.

»... arbejde i Danmark skal ske på ordnede vilkår. Arbejdere fra de andre EU-lande skal være velkomne, men hvis de kommer til landet for at arbejde, så skal de have en ansættelseskontrakt.«

Klaus Danzer, naver og tømrer i Logik & Co

Foto: Skærmbillede fra kapagnevideo

Alaskas tundra tør op

Biomasse er blot et overgangsbrændsel, lyder det ofte. Det kan så senere udskiftes med rigtig vedvarende energi. Men mere og mere tyder dog på, at vi gør klimaet en bjørnetjeneste ved denne falske grønne omstilling. Det vælter nemlig ud med CO₂ fra verdens biobrændsler, og ingen ved, hvornår det igen vil være optaget som ny biomasse. Problemet er, at vi ikke kan vente med at stoppe CO₂-udledningen og sænke temperaturen. Et nyt studie påviser, at tundraen i Alaska udleder en hastigt stigende CO₂, fordi tundraen ikke som tidligere fryser ned sidst på året. Målinger viser, at tundraen i Alaska over tre år har udledt 220 mio. tons CO₂. Det svarer til udledningen fra hele USA's kommercielle sektor på et år.

Klimabenægtere indtager FN

En rapport fra en lobby-overvågningsorganisation viser, hvem der har fået adgang til at deltage i FN's drøftelser af Paris-aftalen. På listen er "US Chamber of Commerce", der er verdens største handelskammer og afviser menneskelig påvirkning af klimaet. En anden er "National Mining Association", som offentligt går imod Paris-aftalen og kæmper for øget kulproduktion. En tredje er "Business Roundtable", en US-sammenslutning for direktører, som også er imod Paris-aftalen. Med er også "FuelsEuropa", der rummer hovedparten af brændstofindustrien, "Business Council of Australia" og "International Chamber of Commerce". Pengestærke organisationer, som vil sætte negative aftryk på udmøntningen af klima-aftalen.

Biomasse-undersøgelse afvist

På papiret har Danmark reduceret CO₂-bidraget med 24 mio. tons siden 1990. Meget er dog opnået ved at skifte til biomasse, der regnes som CO₂-neutral. Ifølge Danmarks Statistik udleder vi nu 15 mio. tons CO₂ fra biomasseafbrænding. En stigning på 10 mio. tons siden 1990. Der er ingen dokumentation for, at denne CO₂ rent faktisk optages som ny biomasse, eller hvor hurtigt det sker. Som led i at få stoppet brugen af biomasse behandlede Folketinget i maj et beslutningsforslag fra Enhedslisten om en analyse af afgift på biomasse til fjernvarme. Ikke uventet var der "sympati" for forslagens intentioner, men det blev dog afvist af et flertal.

DANMARK HAR FÅET 'DEN UMULIGE' AFTALE OM EUROPOL

I slutningen af april fik Danmark en mellemstatslig aftale med EU om Europol. Dermed kan Danmark fortsætte med at deltage i Europol-samarbejdet. Det bør give røde ører hos de partier, der i sin tid forsøgte at skræmme befolkningen til at afskaffe retsforbeholdet.

● Retspolitik

Tobias Clausen, EU-politisk rådgiver

Aftalen betyder, at Danmark som hidtil kan fortsætte det operationelle samarbejde med politimyndigheder i de andre EU-lande i kampen mod grænseoverskridende kriminalitet, selvom Europol netop er overgået til at blive overnationalt.

Dansk politi vil med aftalen fortsat have fuld adgang til at alle relevante oplysninger i Europols forbryderregistre. Vi vil også i fremtiden have danske forbindelsesofficerer udstationeret i Europols hovedkvarter i Haag. Ligesom vi, som hidtil, også kan deltage i Europols anti-terrorcenter og cyberkriminalitetscenter.

Betjent Jensen skifter arbejdsgiver

Flere politikere fra ja-siden har forsøgt at fremstille det, som om at dansk politi med den nye aftale vil få meget dårligere søgeadgang til Europols databaser i forhold til i dag. Men det er

i bedste fald en misforståelse – og i værste fald et overlagt forsøg på at vildlede befolkningen.

I dag skal landets ca. 10.000 efterforskere og politibetjente ringe ind til Politigården i København, hvis de skal have foretaget en søgning i Europols databaser. Her får de fat i betjent Jensen, som er ansat af dansk politi. Han foretager søgningen og videregiver resultatet.

Røde ører hos ja-siden

Med den nye aftale vil danske betjente stadig have mulighed for at ringe ind til Politigården i København for at få foretaget en søgning i Europol. Den eneste forskel vil være, at betjent Jensen, som tager røret, ikke længere vil være ansat af dansk politi, men i stedet Europol.

Det er altså alene et spørgsmål om hvem, som betaler betjent Jensens løn. Dansk politi vil derfor med den nye aftale kunne søge præcis lige så meget i Europols databaser, som vi gør i dag.

Folkeafstemningen den 3. december 2015

handlede om, hvorvidt Danmark skulle afskaffe Danmarks retsforbehold. Alligevel prøvede ja-siden ihærdigt at få hele afstemningen til at handle om Danmarks medlemskab af Europol.

Stemte danskerne nej til afskaffelse af retsforbeholdet, ville det være helt usandsynligt, at Danmark kunne få en aftale med Europol, forlød det. Og skulle det utænkelige lykkes, ja så ville det i hvert fald tage 5-7 år. I mellemtiden ville Danmark være et mekka for pædofile og andre forbrydere.

Med den nye Europol-aftale er ja-siden imidlertid blevet afsløret. Deres påstande har vist sig at være ren og skær skræmmekampagne. En skræmmekampagne, som skulle få vælgerne til at stemme ja til at afskaffe retsforbeholdet. Der må derfor være mange fra ja-siden, der sidder tilbage med meget røde ører.

Hvis retsforbeholdet var blevet afskaffet, så ville EU have fået magt over vigtige dele af retspolitikken. En magt, som vi ikke ville kunne tage tilbage, når først den var afgivet. Men med den nye Europol-aftale værner vi om vores demokrati og retssikkerhed. Aftalen er nemlig en mellemstatslig aftale. Det betyder, at Danmark altid kan træde ud af aftalen, hvis vi skulle vi ønske det.

Foto: Rigspolitiet

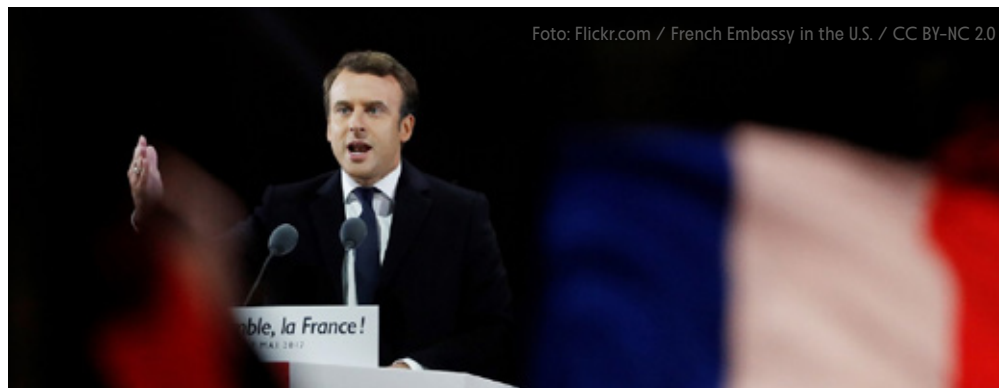

Foto: Flickr.com / French Embassy in the U.S. / CC BY-NC 2.0

ENHED ER NØGLEN TIL SEJR FOR VENSTREFLØJEN I FRANKRIG

Den franske venstrefløj havde et forbløffende godt præsidentvalg. Manglende samling stod dog i vejen for en endelig triumf.

● **Præsidentvalg**
Mikael Hertoft, Rød+Grøn

Kandidaten fra venstrefløjspartiet Front de gauche, Jean Luc Melenchon, fik over syv millioner stemmer ved første runde af præsidentvalget i Frankrig – svarende til 19,58 procent af stemmerne. Han manglede faktisk kun 618.540 stemmer for at slå Marine Le Pen ud af kapløbet om at blive præsident.

På den yderste venstrefløj opstillede partierne NPA og LO. Til sammen fik de 627.052 stemmer. Det vil sige, at hvis den yderste venstrefløj havde været samlet omkring en kandidat, ville de rent matematisk have slået Le Pen – for slet ikke at tale om, hvad de to relativt aktivistiske små partier kunne have gjort for at styrke Melenchons kampagne. Og her har vi altså ikke medregnet de 6,38 procent, som gik til den socialdemokratiske kandidat.

Enhed på venstrefløj ville altså have givet et helt andet valg i anden runde af det franske præsidentvalg. Det ville så ikke have været den neoliberale EU-tilhænger Macron mod den racistiske højreekstremist Le Pen. Valget ville have været mellem nyliberalisme på den ene side og solidariske løsninger, nej til neoliberale diktater og ulydighed mod EU på den anden side.

Befolkningens interesse dalede

Man kan roligt sige, at Macron ikke vandt på en bølge af begejstring. Mellem første og anden valgrunde faldt antallet af stemmer fra 36 millioner til 31 millioner. Yderligere steg antallet af ugyldige og blanke stemmer fra en til fire millioner.

Studier af vælgervandringerne viser, at næsten ingen af venstrefløjens vælgere gik til Le

Pen. En del stemte modstræbende på Macron, andre blev hjemme, stemte blankt eller skrev Melenchons navn på stemmesedlen. Der er altså ikke hold i forestillingen om, at højre- og venstrepopulisme er det samme.

De politiske idéer, som Macron ikke kunne begejstre vælgerne med, var at ødelægge den franske lovgivning omkring arbejde (tryghed i ansættelsen), mere magt til bankerne over de finansielle markeder, angreb på pensionerne, privatisering af social sikkerhed og nedskæringer i den offentlige sektor på 60 milliarder euro, hvad der vil betyde at fjerne 120.000 job.

Parlamentsvalg i juni

Frankrigs politiske drama fortsætter, når der er parlamentsvalg i to runder: 11. og 18. juni. Her vil Macron prøve at omsætte sin løse bevægelse "En Marche" til mange mandater i parlamentet, så han har en chance for at få gennemført noget politik. For venstrefløj er det også afgørende at få mange mandater, så den kan blokere for selvsamme politik.

På grund af det franske valgsystem er det afgørende, at venstrefløj står sammen og stiller fælles kandidater op i valgkredsene. Men denne enhed er meget svær at gennemføre. Nu er det ikke splittelse fra nogen små partier af trotskistisk observans, der er hovedproblemet – men enheden mellem Det Franske Kommunistparti (PCF) og Melenchons bevægelse "Le France Insoumise", der er vanskelig.

Det Franske Kommunistparti appellerer til enhed i parlamentsvalget:

– Samlet kan vi vinde i mange distrikter. Uden enhed vil vores valgresultater blive begrænsede og give plads til flere medlemmer af parlamentet fra Macrons "En Marche", højrefløj og det yderste højre. Vi har et fælles ansvar overfor vælgerne på venstrefløj og fra den økologiske bevægelse. Disse vælgere er ivrige efter at få en samlet front, udtaler partiet.

Det bliver spændende at se, om den franske venstrefløj kan sikre sin enhed i 11. time.

SAGT OM EUROPOL-FORHANDLINGER

Søren Pape, formand, Konservative

»Parallelaftale om Europol tager 4-5 år – skal vi vente, og lade dansk politi i stikken og danskernes tryghed mindskes? Stem ja #tv2valg«

Kilde: Twitter, 2. december 2015

Ulla Tørnæs, MEP, Venstre

»Sidste år brugte det danske politi Europolis søgesystem omkring 72.000 gange. Den mulighed vil vi ikke længere have, hvis vi stemmer nej.«

Kilde: RETSAVISEN: Hvad stemmer vi om? (Husstandsomdelt avis, 880.000 eksemplarer)

Pia Olsen Dyhr, formand, SF

»Hvis man så skulle forestille sig, at vi stemte nej – det er heldigvis danskerne, der bestemmer det – hvis de vælger at stemme nej så ville vi stå i den situation, at vi skulle søge en parallelaftale, hvor der så kan gå 5-7 år før den falder på plads, og vi falder ud af Europol-samarbejdet næste år.«

Kilde: DR2 Deadline, 21 august 2015

Fotos: Flickr.com / The 621st Contingency Response Wing – CC BY 2.0

TRUMP I SPIDSEN FOR NATO-OPRUSTNING

Da Donald Trump kom til NATO-topmøde i slutningen af maj, havde han et klart aggressivt krav med: Alle allierede skal bruge to procent af bruttonationalproduktet på militær. Kravet varslers en tid, hvor verden kan blive et farligere sted at leve.

● Militær

Mikael Hertoft, Rød+Grøn

Forsvarsminister Claus Hjort Frederiksen har meddelt, at det vil koste mindst 16 milliarder om året at opfylde Donald Trumps krav om øgede forsvarsbudgetter. Trumps "America First" betyder således ikke, at der vil komme mindre vold i verden. Tværtimod ser vi verden over, at de militære spændinger – og dermed risikoen for krig – vokser.

Konflikter i Fjernøsten

Der er en tendens til, at de vestlige lande kun nævner deres modstanderes aggressioner og fuldstændigt ignorerer deres egen opførsel. Vi hører dagligt om, hvordan Nordkorea aggressivt tester missiler. Men man skal ikke glemme, at Koreakrigen i 1950-53 bød på massive amerikanske bombardementer af Nordkorea. Det smadrede landet fuldstændigt og skabte en dybtfølt angst for, at USA igen skal angribe. Siden har USA haft et stærkt militær stående både i Sydkorea og i Japan, og der er aldrig indgået nogen fredstraktat, kun en våbenhvile.

USA's aggressive retorik over for Nordkorea fører til en optrapning af konfliktniveauet i verden,

som kan bringe USA i direkte konflikt med både Rusland og Kina. Hverken den russiske ledelse eller den kinesiske virker begejstrede for det nordkoreanske regime. Men de kan ikke tillade, at USA får kontrol over Nordkorea, som er nabo til både Rusland og Kina og ligger tæt på Kinas industrielle hjerte. Rusland og Kina svarer derfor igen ved selv at opruste.

Trump kræver samtidig, at Japan ruste op. I valgkampen talte han endda om, at landet skal anskaffe sig atomvåben. Det er imod den forfatning, som USA selv har påtvunget Japan efter 2. verdenskrig. I den står der, at det japanske folk for altid giver afkald på at bruge vold som et redskab til at løse internationale konflikter, og at Japan derfor ikke skal have militære styrker på land, i luften eller på havet. Japan har dog siden udviklet såkaldte selvforsvarsstyrker, og i juli 2014 ændrede landets regering fortolkningen af forfatningen, således at man kan forsvare allierede andre steder – til Kinas kraftige misbilligelse.

Den militære situation i Europa

I Europa bruges Ruslands annektering af Krim som anledning til øget oprustning. I fortællingen om det aggressive Rusland glemmer man som

regel, hvordan det var den aggressive handelspolitik, EU ville påtvinge Ukraine, som førte til splittelse og konflikt i Ukraine.

NATO har øget sin militære tilstedeværelse i hele Østeuropa, fra Sortehavet til Estland. Og med valget af F35-jagerflyet, der er bedst til angreb og ikke egnet til territorielt forsvar, har man valgt en aggressiv vej.

De såkaldte missilforsvar, man prøver at opbygge, har samme funktion. Missilernes vigtigste funktion er at kunne skyde fly og missiler ned, således at Rusland ikke kan bruge atomvåben. Det vil gøre det muligt for USA at slå først med atomvåben – og dermed ophæve terrorbalancen, som på livsfarlig vis har forhindret atomkrig siden Hiroshima og Nagasaki i 1945.

Trump og NATOs aggressive oprustningspolitik løser ikke nogen globale konflikter, den trapper konflikterne op. Bag ønsket om oprustning ligger formentlig den analyse, at militær magt er afgørende, hvis Vesten fortsat skal dominere Verden og udbrede neoliberalismen. Det har også stor betydning, at våbenindustrien, ikke mindst USA's, er en magtfuld pengemaskine, som gør de allerrigeste endnu rigere og kører en meget effektiv lobbyvirksomhed. Det fik vi en smagsprøve på i Danmark, da vi bestilte nye kampfly for et års tid siden.

Med NATOs og dets allieredes oprustning bevæger verden sig således ind i en farlig situation, hvor modsætninger og spændinger hurtigt kan vokse.

VALGOBSERVATION ENDTE I TRUSLER FRA ERDOGAN

I april stemte tyrkerne smalt ja til en kontroversiel forfatningsændring, som giver præsident Recep Tayyip Erdogan større beføjelser og styrker hans position som autokratisk leder. Rød+Grøn har bedt Nikolaj Villumsen, der var valgobservatør for Europarådet, fortælle om sine oplevelser.

● Tyrkiet

Asbjørn Bang

Hvordan var forholdene for henholdsvis ja- og nej-siden i den tyrkiske valgkamp?

- Det var en fuldstændig ulige spillebane. Nej-siden var forhindret i at føre kampagne og fik forbudt deres valgplakater og -sange. Derudover var nej-siden udsat for fængslinger og havde stort set ikke adgang til medier. Samtidig misbrugte Erdogans ja-kampagne offentlige midler og forbrød sig mod den tyrkiske forfatning ved, at præsidenten spillede så central en rolle.

- På selve valgdagen var der kæmpe problemer med afstemningen. Der var blandt andet et klart brud på den tyrkiske valglov, efter valgstederne var lukket. Her besluttede den tyrkiske valgkommission at optælle ugyldige stemmer, sådan at ikke-officielle stemmer kunne tælles med. Nogle rapporter siger, at mere end to millioner ekstra stemmer blev talt med. Det var fuldstændig udslagsgivende for, at det officielle resultat blev et 'ja'. Det er et klokkeklart brud på den tyrkiske valglov og et brud på internationale demokratiske standarder.

Efter afstemningen blev du personligt kritiseret af præsident Erdogan. Hvad siger Erdogans personangreb om den politiske virkelighed i Tyrkiet?

- Erdogan var ekstremt presset af den internationale kritik, som kom fra valgobservatørerne. Det angreb, Erdogan lavede på mig og en valgobservatør fra Tyskland, viste hans desperate indenrigspolitiske behov for at dæmpe kritikken af valgsnyd. Truslerne viser, hvordan demokratiet er fuldstændig kortsluttet i Tyrkiet. Erdogan fremhæver, at jeg talte ved en støttedemonstration for kurderne i Nordirak i 2014, da de blev angrebet af Islamisk Stat. Et grotesk eksempel at bruge som argument for, at jeg er terrorist. Havde jeg været politiker i Tyrkiet, så sad jeg i fængsel. Og de journalister, der havde interviewet mig, ville sandsynligvis også sidde i fængsel.

Hvordan er fremtidsudsigterne for den politiske udvikling i Tyrkiet?

- Den ser ekstremt skidt ud. Lige nu er der reelt borgerkrig i den sydøstlige del af landet, hvor

»Erdogan var ekstremt presset af den internationale kritik, som kom fra valgobservatørerne. Det angreb, Erdogan lavede på mig og en valgobservatør fra Tyskland, viste hans desperate indenrigspolitiske behov for at dæmpe kritikken af valgsnyd.«

Nikolaj Villumsen

hovedparten af den kurdiske befolkning bor. Op mod 500.000 mennesker er ifølge FN fordrevet fra kurdiske byer i den del af landet. Enhedslistens søsterparti HDP er under et helt enormt pres. De har 14 parlamentarikere, der sidder fængslet, inklusiv deres formand og -kvinde. Desuden er mange af deres borgmestre tvangsfjernet og fængslet, og tusinder medlemmer er røget bag tremmer. Det er en helt ekstrem undertrykkelse, de udsættes for, men det er samtidig imponerende at se, hvordan de fortsætter kampen.

- Samtidig opfører Erdogan sig meget aggressivt med angreb på de pro-demokratiske kræfter i Nordirak og Syrien. Og det er jo et totalt bagholdsangreb på kampen mod IS – et angreb, som svækker beskyttelsen af millioner af civile og internt fordrevne i de her områder.

Hvordan kan Enhedslisten være med til at styrke solidaritetsarbejdet med de pro-demokratiske kræfter i Tyrkiet?

- Det helt afgørende er at presse EU til at følge op på kritikken fra Europarådet. Efter folkeafstemningen lykkedes det, blandt andet med venstrefløjens indsats, at få Europarådet til at sætte Tyrkiet under fuld monitorering. Det lægger et massivt pres på Erdogan. Men hvis ikke EU følger op, bliver det svært at presse ham til at stoppe undertrykkelsen. Enhedslisten har i Folketinget foreslået en midlertidig suspendering af optagelsesforhandlingerne, indtil de demokratiske rettigheder er sikret. Vi arbejder desuden sammen med den europæiske venstrefløj på at stoppe den økonomiske associeringsaftale mellem EU og Tyrkiet, så den ikke iværksættes, før de basale demokratiske rettigheder er sikret.

Fotos: Flickr.com / CC0 1.0

FASCISMEN KOMMER (MÅSKE)

Hvornår giver det mening at trække fascismekortet – og hvornår skal man hellere kalde de grimme tendenser i samfundet noget andet? Månedens tema ser på, hvad der egentlig kendetegner fascismen.

HVAD ER FASCISME EGENTLIG?

I de seneste år har en række stemmer udtrykt bekymring for, at fascismen kan være under opblomstring. Advarslerne kommer fra kulturpersoner og forskere såvel som foreningslivet og politikerne. Fra den yderste venstrefløj såvel som den yderste højrefløj.

Redaktionen

De vidt forskellige stemmer er ikke helt enige om, hvor truslen kommer fra. Nogle peger på populariteten af "stærke mænd" som Putin, Erdogan og Trump, der måske kan minde om Hitler eller Mussolini. Nogle peger på den måde, vi omtaler flygtninge, arbejdsløse eller mennesker med handicap på, der kan have lighedstræk med Det Tredje Riges udfald mod jøder og "ikke-leveværdige liv". Andre peger på, at vores integrationspolitik i Danmark helt konkret ligner noget, vi så i netop Det Tredje Rige. Og så er der dem, der opfatter islamismen som en snigende fascistisk trussel.

I dette tema træder vi et skridt tilbage og forsøger at få hold på, hvad fascismen egentlig var for en størrelse. Hvordan var dens syn på samfundet? Hvad var dens politiske virkemidler? Hvilket sprog talte den? Det har vi spurgt både historikere, religionsforskere, sprogforskere, kønsforskere og politiske økonomer om. Til sammen giver artiklerne ikke et entydigt svar på, om fascismen vitterlig er på vej – men de giver os et præj om, hvilke tendenser vi skal holde et vågent øje med.

»Fascismen er ikke kun en trussel, fordi den i disse år vokser hastigt frem i lande som Grækenland og Ungarn. Også et land som USA, der står os ret nær, er blevet ramt af en fascistisk understrøm tydeliggjort af den massive støtte til den republikanske præsidentkandidat Donald Trump, der har ligget i front af kandidatfeltet i en tåkrummende lang periode. Vi taler her om en mand, der på en bølge af rendyrket populisme foreslår ID-kort til alle landets muslimer, og som konstant taler om vigtigheden af en 'stærk' og beskyttende leder. Det er klart udtryk for fascistiske træk«

– Rasmus Brygger, forhv. Formand for Liberal Alliances Ungdom

»Præmissen bliver ofte, at hvis folk er uden arbejde, fattige eller på anden måde i nød, er det deres egen skyld og deres eget ansvar at kæmpe sig vej ud af elendigheden. Når den helt grundlæggende respekt for mennesker forsvinder i debatten, så er der en fare for, at vi som samfundsborgere mister den medmenneskelighed, der er nødvendig for at skabe et rummeligt samfund.«

– Jann Sjørnsen, formand for Rådet for Socialt Udsatte

»Medierne siger i dag fortrøstningsfuldt, at i morgen vågner den nyvalgte præsident Donald Trump op til virkeligheden, og så bliver det business as usual. Men det er ikke sandt. I morgen vågner vi op til Donald Trumps virkelighed, et kvindehadende, racistisk, voldsdyrkende, brutaliseret, sandhedsfornægtende samfund, der med demokratiets egne midler afvikler demokratiet.«

Carsten Jensen, forfatter

»Den metaforik, man havde i 20'erne og 30'erne, om mennesker med den farlige degeneration osv., den ser vi jo også igen. Der er ikke talt så grimt om mennesker med handicap siden 20'erne og 30'erne, som der bliver nu. Man har ikke kunnet tillade sig at sige ting som "de er forkælede" eller "de er gøgeunger i samfundet" eller "hvad med at give dem en blå pille", men det gør man nu. Altså, da Kommunernes Landsforening startede med at sige nogle af de der ting, så gik det eddermukme hurtigt.«

– Birgit Kirkebæk, handikaphistoriker

»Omkring samme tid fulgte så Martin Henriksens (DF) tilkendegivelser om flygtninge og deres værdigenstande, som regeringen siden i flere udgaver har bekræftet, at politiet gerne må tage fra dem. En åbenlys hån mod folk i nød og bare ét tiltag i rækken af grumheder fra vores ledere. Må jeg foreslå, at man også klipper håret af langhårede flygtninge og sælger det til parykker – der ligger en formue og venter på statskassen der? Efterhånden trænger det ellers fortrængte f-ord, fascisme, sig mere og mere på«.

– Morten Kirkskov, skuespilchef i Det Kgl. Teater

»[...] I Europa forarmelse og social udstødelse af millioner af unge. Ikke mindst i de etniske minoriteter, der tillige udsættes for diskrimination og racisme i stadigt stigende grad. I terrorbekæmpelsens navn er der også mange eksempler på love og myndighedshandlinger, der underminerer retssikkerhed og demokratiske rettigheder for især tilhængere af islamistisk ideologi. Den vrede, det had, der ligger bag den tåbelige og forbryderiske terrorisme, har således gode forklaringer. Ligesom småborgerskabets sociale nedtur, arbejdsløshed og social nød i tredivernes Tyskland forklarede tilslutningen til Hitler.«

– Socialistisk Arbejderpolitikks forretningsudvalg

HVORNÅR MÅ MAN TRÆKKE FASCISMEKORTET?

Der er grund til at kritisere nutidens nationalistiske højrebewægelser, men man skal kalde dem noget andet end "fascisme", mener historiker Karl Christian Lammers.

Sarah Glerup, Rød+Grøn

Som medlemmer af Enhedslisten er vi antifascister og på vagt for at forhindre, at Mussolinis og Hitlers kapitler af verdenshistorien gentager sig. Men hvornår er vores bekymringer velbegrundede – og hvornår er vi for hurtige til at trække fascismekortet? Hvad er overhovedet definitionen på fascisme?

Fascismen kan kendes på sine metoder

Da Rød+Grøns udsendte møder Karl Christian Lammers, der har forsket i området, slår han fra starten fast, at fascisme ikke blot er en ideologi, men også en politisk metode:

– Fascismen er en radikal, nationalistisk ideologi, som ser nationen som en organisme uden modsætninger mellem klasserne, mellem arbejdere og arbejdsgivere. På den måde er fascismen antisocialistisk. Men for mig er og bliver det væsentligste træk ved de fascistiske strømninger brugen af vold og terror i den politiske kamp. Det er grunden til, at jeg er tøvende

over for at trække fascismekortet i vore dage, siger han.

– Både Mussolini og Hitler havde grupper til at udøve vold og terror mod politiske modstandere. Sortskjorterne i Italien og for nazismens vedkommende SA-tropperne. Man kan kalde tilgangen udenomsparlamentarisk, og fascisternes deltagelse indledningsvist slet ikke i det traditionelle demokrati. Siden bliver de tvunget til det, men egentlig er fascismen antidemokratisk og autoritær. Den går ind for en stærk stat uden et parlamentarisk, repræsentativt demokrati.

Karl Christian Lammers tilføjer, at selvom fascismen ikke går ind for folkestyre, har den alligevel folkelig appel:

– Fascismen er populistisk. Dens ledere opfatter sig som lig med folket. Hitler siger på et tidspunkt ligeud, at han "er folket".

Fascister og racister er ikke altid de samme

Karl Christian Lammers fører fascismen tilbage til nogle politiske grupper, der opstod i 1919 i Ita-

lien. Senere spredte den sig til Tyskland og Spanien, men Francos Spanien regner han ikke som sådan for et fascistisk styre.

– Franco var militærmand i et militærdiktatur. Man havde en fascistisk bevægelse i landet kaldet "falange", men falangen var ikke med i selve magten.

Stalins Sovjet regner han for totalitært, ikke fascistisk.

– Der er selvfølgelig totalitære tendenser i fascistbevægelserne i og med, at de er antidemokratiske – men fascismen er en bevægelse, og det er totalitarisme ikke på samme måde. Det har mere at gøre med det politiske system, der bliver oprettet. At man ikke tåler opposition, at man har kontrol over politiet, har hemmeligt politisk osv.

Ligesom han skelner mellem fascist og de totalitære, så skelner han også mellem fascist og racister.

– Den tyske fascisme, nazismen, var racistisk og førte til to forskellige racepolitikker: én vendt mod "de andre", som ikke skal være med i det nationale fællesskab. Og en racehygiejnisk vendt mod egne rækker, hvor de "dårlige" dele såsom sindslidende og handikappede, skæres væk for at gøre racen stærk. Den italienske fascisme var ikke racistisk på samme måde. Så

Fotos: Flickr.com / James Vaughan / CC BY-NC-SA 2.0

de to ting – fascisme og racisme – behøver ikke hænge sammen.

Vi ser ikke klassisk fascisme

Der er god grund til at kritisere vore dages fremmedhad og behandling af asylansøgere, mener Karl Christian Lammers, men vi skal bruge et andet ord til det end "fascisme."

- Du kan jo godt pege på fremmedhad og sige, at det havde de også i Tyskland. Men at der er fremmedhad i dag er ikke nødvendigvis ensbetydende med, at der også er nazisme og fascisme. Det, der foregår, er slemt nok, og der er andre ord om det. Men bruger man begrebet "fascisme", risikerer man at begå samme fejl som kommunisterne, der så fascisme overalt ud fra devisen, at om natten er alle katte grå. Det er vigtigt at kunne skelne, fastslår han.

- Det helt afgørende er, at fascismen bruger vold og terror. Derfor ville jeg hverken tælle Front National eller det østrigske Frihedspartiet med, selvom de ideologisk ligner i kraft af nationalismen, det totalitære og den stærke stat. For de bruger ikke vold og terror i deres politiske kamp. Du kan formentlig finde voldelige, fascistiske tendenser i nynazistiske grupper i Tyskland – men netop i Tyskland ser vi samtidig, at partier og grupper, der truer det demokratiske system, kan blive forbudt.

Karl Christian Lammers er lektor emeritus ved Saxo-instituttet, Københavns Universitet, med speciale i tysk og vesteuropæisk samtidshistorie. Han er bl.a. forfatter til bogen "Nazismens epoke" og en biografi om Goebbels.

MAN KAN IKKE SÆTTE LIGHEDSTEGN MELLEM ISLAMISME OG FASCISME

Det er stor uenighed om hvordan "fascisme" skal defineres. Men når ordet bruges i den politiske debat – som ikke er bundet af politologiens definitionsproblemer – betyder det i almindelighed et undertrykkende, udemokratisk politisk system, hvor en magtfuldkommen stat, med en diktator i spidsen, styrer med hård hånd.

Mikael Rothstein, religionshistoriker ved Syddansk Universitet

Man tænker Hitlers Tyskland, Francos Spanien, Mussolinis Italien. Nationalismen er gået amok, og hævdelsen af ens egen gruppe som ideel er afgørende. De fascistiske samfund har en særlig historie og særlige forudsætninger, de organiserer sig som stater på en særlig måde, og de ledes af personer med en bestemt form for status.

De islamistiske grupper er konstruktioner af en anden støbning. Også de er undertrykkende og brutale, men de vokser ikke ud af de samme politiske processer, de er ikke organiseret som stater, og de har ikke en tilsvarende ledelse. Frem for alt er islamismen primært begrundet

religiøst, mens fascismens kobling til religion, alt andet lige, er sekundær. Islamismen hævder sin autoritet under henvisning til en gud, mens fascismens højeste autoritet personificeres i den politiske leder eller den stat eller politiske bevægelse, han inkarnerer. Der er naturligvis en række sammenfald, men islamismen har også træk som ligner hvad vi kender fra kommunismen i brutale regimer som Sovjetunionen, Kina eller Nordkorea. Det gør dog ikke de tre fænomener til ét.

Undertrykkelse, aggression og fordømmelse antager mange forskellige former, og man bør differentiere i analysen af de enkelte fænomener. I det mindste bør man fastholde, at islamismens fascistiske elementer er religiøse.

Fotos: Commons.wikimedia.org / CC BY 3.0

KØNSROLLER I FASCISMEN OG NATIONALISMEN

Fascismens frontfigurer var typisk "stærke mænd". Mange af nutidens nationalistiske højrebevægelser ledes af kvinder, men kønsideal er stadig et kernepunkt.

Sebastian Mohr

Den akademiske uenighed om, hvorvidt fascismen bedst beskriver Mussolinis totalitære regime i første halvdel af det 20. århundrede, eller om begrebet også kan bruges som overordnet betegnelse for totalitære diktatoriske regimer mere generelt, ændrer ikke meget ved fascismens bundethed til karismatiske frontfigurer.

Tit var – og er – disse frontfigurer mænd, som nogen muligvis også ville betegne som "stærke mænd".

Den stærke mand – fra ideal til karikatur

Om man vil påstå, at Benito Mussolini eller Adolf Hitler var stærke mænd eller ej, er naturligvis afhængig af, hvordan man definerer, hvad en stærk mand er. Mandighed er en foranderlig størrelse, hvis definition er knyttet til sociale og kulturelle tolkningsrammer, der er historisk specifikt forankrede. Det vil sige, at selv om Mussolini muligvis kunne forstås som en stærk mand i det tidlige 20. århundrede, så forstås Mussolini eller Hitler muligvis ikke i dag som stærke mænd.

Mandlige politikeres forsøg på at gribe den

politiske dagsorden gennem en demonstration af totalitær magt synes umiddelbar ikke at være den bedste politiske strategi i demokratiske samfund. De kønnede forståelsesrammer for, hvad der udgør en god politiker, har forandret sig. Modstanden mod Donald Trumps måde at agere politiker på – og gøre mandighed på – kunne for eksempel læses som et tegn på, at den totalitære mandighed ikke længere accepteres uden videre. I stedet for at fremstå som en stærk mand, synes Trump at gøre mandighed på en måde, som kan ses som en karikatur af, hvad en stærk mand var tidligere i historien.

Kvinderne i den nutidige nationalisme

Vil man gerne forstå, hvordan nutidige nationalistiske bevægelser høster vælgerstemmerne, så skulle man muligvis også se ud over det, man kunne kalde for stærke mænd.

Hvis man ser på, hvem der har været med til at styrke nationalismen i den seneste tid, så er der faktisk en del kvindelige politikere, der falder i øjnene: Sarah Palin i USA, Marine Le Pen i Frankrig, Frauke Petry i Tyskland, Pia Kjaersgaard i Danmark. Selvom disse politikere muligvis kun-

ne karakteriseres som stærke kvinder, så synes deres succes som nationalistiske politikere dog også at skyldes, at de gør kvindelighed på den rigtige måde uden nødvendigvis at passe ind i et skema om stærke mænd og kvinder. Deres nationalistiske projekter er først og fremmest pakket ind i en bredt accepteret måde at være kvinde på fremfor, at de forstås som "stærke kvinder". De nationalistiske budskaber, som Le Pen, Petry og Kjaersgaard står for, kunne altså siges at appellere til en bestemt del af vælgerskaren også på grund af disse politikeres genkendelighed som legitimt kønnede subjekter.

Opgøret med nationalismen er kønspolitisk

Nationalisme er tydeligt bundet til særlige forståelser af køn, og køn er en væsentlig del af, hvordan nationalisme legitimeres – i fascismen i fortiden såvel som i dag. At politikken er et kønnet fænomen betyder samtidig, at hvis man gerne vil gøre op med f.eks. nationalisme, så bliver man muligvis også nødt til at gøre op med særlige måder at gøre køn på. Med andre ord: et opgør med nationalisme er også altid et kønspolitisk projekt.

Sebastian Mohr er adjunkt ved Danmarks Institut for Pædagogik og Uddannelse, Aarhus Universitet, og har bl.a. forsket i manderoller.

Foto: Flickr.com / Johnny Silvercloud / CC BY-SA 2.0

Foto: The New York Public Library Digital Collections / Heinrich Hoffmann

FASCISTISK VOLD – DENGANG OG NU

Efter 1. verdenskrig blev der startet en socialistisk rådsrepublik i den tyske by München. Det var et forsøg på en helt ny vej efter fire års krig og tysk nederlag. Republikken blev imidlertid kvalt i et voldsorgie. Sådan er det gået både før og siden andre steder i verden.

Mikael Hertoft, Rød+Grøn

Socialistiske kræfter tog i 1919 på fredelig vis magten i München og begyndte at rydde op efter mange års krig, men de blev stormet af dele af den tyske hær. Mange døde i gadekampene, og mange blev henrettet uden dom bagefter. Det var ikke nyt. Tyske revolutioner og oprør var blevet druknet i blod siden Martin Luther, trediveårskrigen og revolutionen i 1848-50.

Demokratisk flertal nedkæmpet

Situationen for den almindelige befolkning var desperat: Der var mangel på madvarer. Den tyske mark kollapsede i hyperinflation. Hæren blev demobiliseret, og mange grænseegn var i ruiner. Venstrefløjens krav om, at folket skulle tage magten og selv organisere deres liv, havde bred støtte. Både Tysklands kommunistiske og socialdemokratiske parti var store. Desværre kunne de ikke fordrage hinanden og arbejdede derfor dårligt sammen.

Den politiske kamp blev i høj grad afgjort af væbnede slag mellem højre og venstre, og her var venstrefløjens håbløst underlegen af to grunde: For det første var officerskorpset yderst re-

aktionært, og mange af de militærfolk, der netop var blevet arbejdsløse efter krigens slutning, var ivrige efter at deltage i væbnede kampe. For det andet var højrefløjens bedre til at skaffe penge til våben – og pistoler, knipler, knive og senere også biler og maskingeværer blev i gadekampene det, som skaffede fascisternes sejr. Socialdemokrater, kommunister og demokrater var i flertal, men i det lange løb var det ikke nok.

Mussolini som forbillede

I den efterfølgende kamp om magten spillede Hitlers væbnede afdeling af nazistpartiet – SA – en særlig rolle. Gennem vold og terror blev Hitlers modstandere svækket. Jøderne var fra starten ofre for den nazistiske terror. Angrebet på jøderne frigjorde ejendom og stillinger, som blev overtaget af trofaste nazister. Efter magtovertagelsen blev SA en byrde for Hitler. Han foretrak det langt mere målrettede, militære SS, og han fik hele SA's ledelse likvideret.

Modellen havde Hitler taget fra Mussolini i Italien. Allerede i 1919 formede han den såkaldte "Frivillige Militi for national sikkerhed", bedre kendt som sortskjorterne. Det var en væbnet afdeling af fascistpartiet, baseret på tidligere officerer og

godsejersønner. De beskæftigede sig hovedsageligt med terror mod arbejderbevægelsen og fattige bønder. Denne bølge af terror forhindrede, at Italien ikke gled fredeligt over i socialismen efter 1. verdenskrig, og var med til at sikre Mussolinis magtovertagelse ved marchen til Rom i 1922.

Fascistisk vold i dag?

En ting, der adskiller nutidige reaktionære ledere som Trump og Le Pen fra fascistere, er, at de ikke har voldelige aktiviteter og organisationer af den type. I vold mod opstande og strejker sætter borgerskabet sin lid til politiet, som er velbevæbnet og disciplineret.

Men vi kan ikke udelukke, at fascistiske militser vil vokse frem igen. I USA er der som bekendt massevis af mennesker, der ejer pistoler, geværer og patroner. En del af disse er også organiseret i forskellige typer organisationer, der kan udvikle sig i retning af militser. NRA, National Rifle Association, som er en lobbyvirksomhed for retten til at eje og bære våben, har tre millioner medlemmer. Den mere radikale lobbyorganisation GOA, Gun Owners of America, har 1,5 millioner medlemmer. Der er også private militser, folk der forbereder sig på krig og forskansning i bjergene.

De fleste af disse organisationer er stærkt reaktionære og bakkede begejstret op om valget af Trump. Også i Europa er der moderne fascistisk vold – bl.a. i form af mange brandattentater mod flygtningelejre i Sverige og Tyskland. Så den hellige grav er ikke vel forvaret.

FACISM
IS SO
1930s

Foto: Flickr.com / Alisdare Hickson / CC BY-SA 2.0

MAN KAN SAGTENS FORSTILLE SIG, AT SITUATIONEN RADIKALISERES

Hvis vi sammenligner vores økonomiske og politiske situation med den, der i 30'erne gødede jorden for fascismen, er der lighedspunkter.

Rune Stahl, politisk økonom

Overordnet kan man sige, at fascismen vokse-
de ud af mellemkrigstidens økonomiske kaos.
Før første verdenskrig herskede en liberal ver-
densorden, hvor de store økonomiers valuta-
er var bundet til hinanden via en international
guldstandard.

30'erne: Fascismen udspringer af kaos

Så kom krigen, og efterfølgende forsøg på at
genoplive frihandelskapitalismen endte i de-
pression i 1929. Guldstandarden faldt fra hinan-
den, verdenshandlen kollapsede, og i flere lande
nåede arbejdsløsheden over 25 procent. Middel-
klassens småsparere og pensionister så deres
formuer og indtægter udhulet af inflation. Kri-
sen skabte en følelse af utryghed og tab af or-
den og kontrol.

I denne situation fik fascistiske partier opbak-
ning – mest tydeligt i Tyskland – fra især middel-
klassen, småborgerskabet og bønderne. Netop
disse grupper oplevede i perioden, at deres re-
lativt privilegerede liv forsvandt, og at de trods
uddannelse eller ejendom endte nær samfun-
dets bund.

Vor tids Europa minder om krisetiden i 1930'erne.
Store dele af befolkningen oplever usikkerhed,
dårligere levekår og vender sig fra det politiske
establishment. Det styrker både højrepopulis-
men og venstrefløjen. I de hårdest ramte lande
i Sydeuropa går venstrefløjpartier som Podemos
og Syriza stærkest frem. I Nordeuropa er det høj-
repopulister som Gert Wilders, Marine Le Pen og
Nigel Farage, der høster fremgangen.

I dag: Nostalgisk højrepopulisme

Karakteristisk for højrepopulismen er, at dens
kritik af globalisering og ulighed er nostalgisk
og peger tilbage mod en tabt orden. Ulighed
er ikke problemet i sig selv, men at de forkerte
mennesker får del i hårdoptjente privilegier –
hvad enten "de forkerte" er kvinder, indvandre-
re, storby-eliten eller de arbejdsløse. Den form
for nostalgisk politik ses i Brexit-sloganet "Take
back control" eller i Trumps "Make America gre-
at again". Det handler ikke om at se frem mod
en mere retfærdig verden – men om at genopli-
ve en verden, hvor de rigtige mennesker sad på
privilegierne.

Den feministiske sociolog Michael Kim-
mel beskriver den nye højrepopulismes ker-

nevælgere som "vrede hvide mænd". Ligesom
i 1930'erne tilhører de grupper, der oplever tab
af status. De kan være industriarbejdere, hvis
job flyttes ud af landet, eller chauffører, som
får deres vilkår undergravet af social dumping.
Når de vælger højrepopulisme, bundet det ikke
bare i økonomi, men også i et tab af identitet.
For når din verden bliver usikker, når dine børn
tvinges til byen eller til tage lange uddannel-
ser, du ikke kan relatere til – hvor er så din egen
plads i samfundet?

De glemte, vrede, hvide mænd

Den norske forfatter Magnus Marsdal har des-
uden vist, at gruppen føler sig svigtet af cen-
trum-venstre. De føler, at globaliseringen kun
gavner andre, og at regeringerne er ligeglade og
ser ned på deres arbejderklassekultur. De gam-
le partier fra begge fløje taler for samme økono-
miske politik, så gruppen vælger det nyere høj-
repopulistiske Fremskridtsparti, der tager deres
kulturelle bekymringer alvorligt og lover en til-
bagevenden til en mere tryk og ordnet tid.

Endnu er ingen af vor tids højrepopulistiske
bevægelser så radikale som 1930'ernes fascisme.
Men deres appel til samfundsgrupper, der føler
tab, minder om noget, vi har set før. Hvis ulig-
heden og usikkerheden bliver ved med at vok-
se, kan man forestille sig, at det kan radikalisere
situationen.

ER UNGDOMMEN HØJREDREJET?

Ved de to seneste skolevalg har Danmarks ungdom givet højrefløjen markante sejre.

Simon Halskov, Rød+Grøn

I begyndelsen af året deltog 60.000 skoleelever i en valgkamp, der kulminerede med en afstemning den 2. februar. Forinden var eleverne fra 8.-10. klasse på 670 af landets skoler blevet præsenteret for partiernes politik, bl.a. gennem et hav af paneldebatter med unge repræsentanter fra partierne.

Ved det forrige skolevalg i 2015 fik blå bloks partier hele 59 procent af stemmerne, mens rød blok måtte nøjes med 41 procent. Helt så markant blev højrefløjens sejr ikke i år, men 55,3 procent mod de røde partiers 44,7 procent var dog stadig komfortabelt. Valgdeltagelsen var 83 procent.

De unges stemmer afspejler ikke de voksnes politiske præferencer. Faktisk langt fra, hvis man ser på, hvordan de enkelte partier har klaret sig. Liberal Alliance fik f.eks. 7,5 procent af stemmerne ved folketingsvalget i 2015, mens de ved skolevalget samme år opnåede 11 procent. I år øgede de tilslutningen blandt de unge til 13,5 procent. Endnu mere markant trækker ungdommen Konservative Folkeparti opad; partiets blot 3,4 procent ved seneste folketingsvalg blegner i forhold til liste C's resultater ved skolevalgene: 10,5 procent i 2015 og imponerende 12,8 procent i år.

Liberalistisk triumf

Giver skolevalgene så et entydigt billede af en samlet højrefløj, der kan se frem til at sidde tungt på flæsket, når de unge kommer til? Nej, for Folketingets største højrefløjsparti, Dansk Folkeparti, klarer sig ikke godt blandt de unge. Mens mere end hver femte voksne stemme landede på O i 2015 (21,1 procent), bakkede kun 9

procent af skolevalgets deltagere op om DF i 2015 – og blot 8,4 procent i år.

Ser man på, hvilke partier, der ville gå frem, hvis ungdommen bestemte, er der tale om Venstre, Liberal Alliance, Konservative, Radikale Venstre og SF. Med undtagelse af sidstnævnte er det partier, der i det store og hele er enige om, at skatten skal ned og velfærdsstaten slankes. Noget kunne altså tyde på, at det er den liberalistiske del af højrefløjens politik, der tiltaler de unge, snarere end den nationalistiske.

»Liberal Alliance fik 7,5 procent af stemmerne ved folketingsvalget i 2015, mens de ved skolevalget samme år opnåede 11 procent. I år øgede de tilslutningen blandt de unge til 13,5 procent.«

Skolevalg vs. folketingsvalg

■ Skolevalg '17 ■ Skolevalg '15 ■ Folketingsvalg '15 * Ikke opstillet

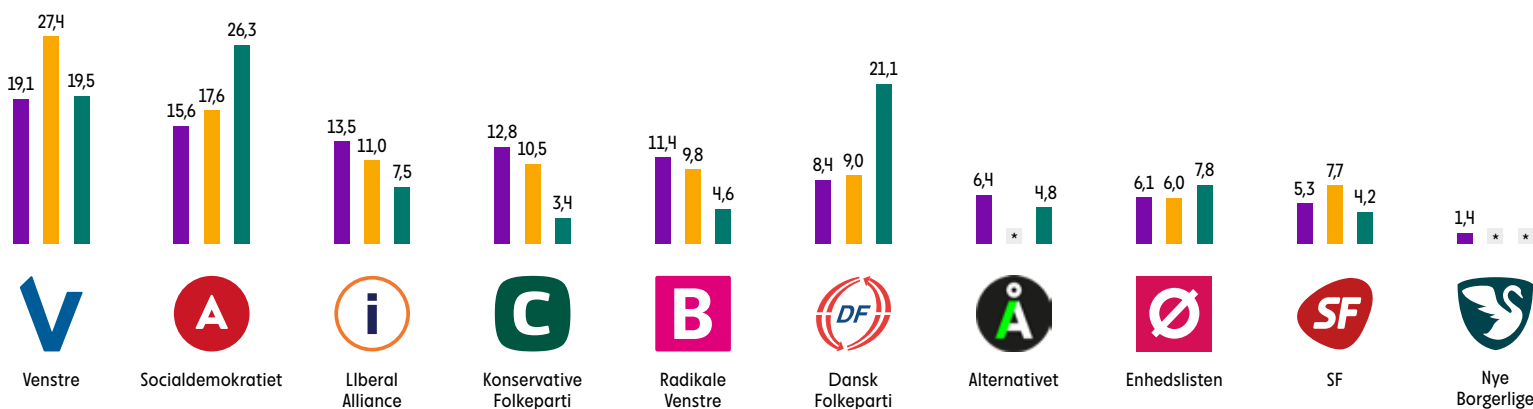

Foto: Flickr.com / Blandine Le Cain / CC BY 2.0

EUROPAS YDERSTE HØJRE

Nikolaj Villumsen, udenrigsordfører

Lige nu ser vi en udvikling i Europa, hvor de socialdemokratiske partier kolliderer. Det sker efter en finanskrisen, hvor de har ført an i sociale reformer og velfærdsforringelser i tråd med EU's økonomiske styring. Vælgernes skuffelse fører dels til en venstredrejning, som vi senest så med knap 20 procent af stemmerne til venstrefløjens Jean-Luc Mélenchon i det franske præsidentvalg, men også til en højredrejning.

Nutidens højrefløj går ikke i skrårem og seler, men jakkesæt. Senest så vi Front Nationals Marine Le Pen få over 33 procent af stemmerne i det

franske præsidentvalg. Mens hendes far var anti-semitisk og økonomisk højreorienteret, har datteren bevidst ført en kampagne mod velfærdsforringelser og slået på behovet for at forsvare den sekulære franske republik mod islamismen. Det har ført til en massiv fremgang i tidligere socialdemokratiske og venstreorienterede højborgere i Nordfrankrig, der lider under udflytning af arbejdspladser og massearbejdsledelse.

Ligeledes sker der i en række østeuropæiske lande en farlig autoritær udvikling. Ikke mindst i Ungarn og Polen, hvor konservative partier fjerner grundlæggende demokratiske rettigheder fra borgerne.

HVEM TRÆKKER HITLERKORTET?

I debatten om retten til at leve med sygdom og handicap, mener nogle, at det er helt diskvalificerende at "trække Hitlerkortet". Men nutidens modstandere af eksempelvis mennesker med Downs Syndroms ret til at blive født, placerer sig med deres retorik midt i Det Tredje Riges ordvalg og argumentation for aktiv dødshjælp.

Eva Simonsen

Nazisterne havde heller ikke selv opfundet retorikken for, hvorfor nogle mennesker måtte "frigøres" fra livet. 1930'ernes tyske politikere hentede mange argumenter fra en akademisk tekst fra 1920: "Frigørelse af ikke levedygtigt liv" ("Die Freigabe der Vernichtung Lebensunwerten Lebens"), skrevet af juristen Karl Binding og psykiateren Alfred Hoche, begge professorer.

Dyre stakler

Fra denne tekst går der en rød tråd til nutidens debat om såkaldt levedygtigt liv, både når det drejer sig om motiv og argumentation. Motivet har altid været og er fortsat økonomisk. Tyske skolebørn løste regnestykker over de astronomiske summer, mennesker med sygdom og handicap kostede samfundet. Argumentationen har været dobbelt: økonomisk og af omsorg for individet selv; i praksis sandsynlighe-

den for at leve et liv, som samfundet fandt acceptabelt. Det økonomiske motiv er uændret fra Tyskland i 1920 til Danmark og Norge i 2017. Heller ikke begrebsbrugen i den videnskabelige klassifikation af levedygtigt liv har ændret sig særligt.

I Tyskland i 1920'erne var kravet "et levedygtigt liv" ud fra samtidens videnskab. I Norge i 2017 er kravet et "fuldt liv" eller et "attråværdigt liv", nu også defineret på et videnskabeligt grundlag, om end lidt vakkende. Filosofen Aksel Braanen Sterri fra Universitetet i Oslo anførte i en debat i norsk radio, at et eksempel på et "fuldt liv" var at deltage i en sådan radiodebat – på et højt intellektuelt niveau. Det er ikke mennesker med Downs Syndrom forundt. Men de koster penge i massevis.

Tomme menneskehylstre

Disse debattører har, i lighed med Binding og Hoche, en overbevisende etos i kraft af de-

res akademiske position. De overbeviser også med logos; med deres videnskabelige omgang med værdisætning af menneskeliv. Fra denne position kan de smide deres trumfkort, bruge patos, det vil sige bruge malende metaforer, som spiller direkte på folks følelser. Dagens danske gøgeunger, de norske børn med Downs, som hævdes ikke at have fulde, men mindre-værdige liv, er eksempler på patos som et retorisk greb. Vi ser kun små sproglige variationer over 1920'ernes og nazitidens "ikke levedygtige liv", "frigørelsen af åndeligt døde" og "tomme menneskehylstre".

Den norske antroposof Bente Edlund peger på, hvordan der historisk set har været gjort forsøg på "ideologisk refrasering", det vil sige udskiftning af gamle, belastende ord med nye og mere tiltalende udtryk for det samme. Binding og Hoche foreslog i 1920 at tale om en "ny humanisme", hvor begrebet "drab" på syge og mennesker med handicap skulle skiftes ud med "selvmord". I Norge er det foreslået at skifte "aktiv og passiv dødshjælp" ud med "eutanasi og behandlingsbegrænsning".

Vi ser igen, at det er dele af academia, der legitimerer denne gamle "nye humanisme". Denne legitimering fortjener at blive sat i sin rette historiske sammenhæng.

En "informationsplakat" om racehygiejne fra en udstilling i Berlin i 1935.

Foto: Bundesarchiv, Bild 102-16748 / CC BY-SA 3.0 DE

QUIZ: HAR DU GEHØR FOR FASCISME?

Rød+Grøn har samlet en række citater fra 30'ernes fascister og nutidige politikere. Kan du gætte, hvem der har sagt hvad? Vi hemmeligholder afslørende ord som "jøder" eller "muslimer", "Tyskland" eller "USA" – men ellers er alle citater uredigerede.

SAGT OM MEDIER:

Citat A: "Staten har absolut ret til at supervisere, hvordan den offentlige opinion bliver formet."

Citat B: "De falske nyhedsmedier (...) er ikke min fjende, de er det [redacted] folks fjende!"

Kilde 1: Joseph Goebbels, propagandaminister i Det Tredje Rige

Kilde 2: Donald Trump, USA's præsident

SAGT OM RELIGION:

Citat A: "[redacted] har altid været et folk med særlige raciale karakteristika og aldrig bare en religion."

Citat B: "Problemet med [redacted] er, at det ikke bare er en religion, men at det også er politik, og det er eksistens. Det er et konglomerat af meget stærke elementer i et menneskes liv."

Kilde 1: Mikael Jalving, historiker

Kilde 2: Adolf Hitler, leder af Det Tredje Rige

SAGT OM KVINDER:

Citat A: "Du kan ikke sidestille mænd og kvinder. Det er imod naturens orden. De blev skabt forskelligt. De har forskellig natur. Hun bør ikke grine højt foran alverden og bør til enhver tid bevare sin anstændighed."

Citat B: "Vi anser ikke kvinden for mindreværdig, men snarere for at have et andet formål, andre kvaliteter, end manden. Derfor mener vi, at den [redacted] kvinde (...) skal bruge sine kræfter og evner i andre arenaer end manden."

Citat C: "Kvinder er ikke egnede til at have magt på et niveau, der rækker ud over storfamilien, fordi deres irrationalitet i så fald risikerer at gå ud over alt for mange uskyldige mennesker. (...) Jeg tror, det er medfødt – en del af deres biologi."

Kilde 1: Joseph Goebbels, propagandaminister i Det Tredje Rige

Kilde 2: Ole Birk Olesen, transportminister fra Liberal Alliance

Kilde 3: Recep Tayyip Erdogan, Tyrkets præsident

SAGT OM INDIVIDUELT ANSVAR:

Citat A: »Kapitalisme er ikke blot et undertrykkende system, men også et sæt af værdier, hierarkier og først og fremmest en udviklet erkendelse af det individuelle ansvar."

Citat B: "Det bør altid være vores mål som borgere, at vi kan forsørge os selv og vores familie. (...) Der er således brug for en moralsk oprustning, hvor vi igen respekterer det personlige ansvar."

Kilde 1: Benito Mussolini, italiensk diktator

Kilde 2: Benedikte Kiær, fhv. socialminister for De Konservative

SAGT OM EUTANASI:

Citat 1: "Vi arbejder altså af medfølelse (...) Noget er værre end døden. Der forekommer livsødelæggende lidelser som hverken læger eller andre kan gøre noget ved."

Citat 2: "Det handler om medfølelse med de uhelbredeligt syge, bogstaveligt talt. (...) Døden kan være en befrielse. Døden er en del af livet – lige så vel som fødslen er det."

Kilde 1: Svend Lings, formand for Læger for Aktiv Dødshjælp

Kilde 2: Karl Brandt, aktiv i eutanasi-programmet i Det Tredje Rige

SAGT AF STÆRKE MÆND:

Citat A: "Taknemmelighed er en sygdom, hunde lider af".

Citat B: "Jeg er den rigeste mand, ikke blot i [redacted], men i verden."

Kilde 1: Vladimir Putin, Ruslands præsident

Kilde 2: Josef Stalin (russisk: "stålmanden", leder af Sovjetunionen)

SAGT OM HANDIKAP:

Citat A: "Gøgeungerne skal ud af systemet".

Citat B: "De sidder og vegeterer som dyr".

Kilde 1: Viktor Brack, hovedansvarlig for eutanasi-programmet i Det Tredje Rige

Kilde 2: Erik Fabrin, fhv. Venstre-borgmester og formand for Kommunernes Landsforening

SAGT OM FARLIGE MÆND:

Citat A: "I timevis ligger den sorthårede [redacted] unge mand på lur og stirrer og udsponerer den intetanende pige, som han planlægger at forføre og besudle med sit blod, så hun bliver stjålet fra sit eget folk."

Citat B: "Når en [redacted] mand voldtager en kvinde, er det hans ret at gøre det. (...) Kvinder har ingen værdi. De er ikke mennesker. Deres funktion er som livmoder – de bærer krigernes afkom og skaber nye krigere."

Kilde 1: Lars Hedegaard, fhv. formand for Trykkefrihedsselskabet

Kilde 2: Adolf Hitler, leder af Det Tredje Rige

Svar:
Medier: A1 og B2, Religion: A2 og B1, Handicap: A2 og B1, Stærke mænd: A2 og B1, Individuelt ansvar: A1 og B2, Eutanasi: A1 og B2, Forlige mænd: A2 og B1, Kvinder: A2 og B1 og C2.

Alle fotos: Wikimedia.Org

FORÅR, FÆLLESSKAB OG FEMINISME

Årsmødet vendte i år tilbage til Korsgadehallen på Nørrebro. Kammerater fra hele landet debatterede feminisme, gjorde klar til kommunalvalgkamp og hyggede i solen.

● Reportage

Eva Hyllegaard, Rød+Grøn

– Folk har fået nok. Mere end nok. Vi ser det i meningsmålingerne. Regeringen kan ikke blive ved med at klynge sig til magten. Det store flertal vil snart have stoppet ødelæggelserne af vores samfund.

Sådan lød det fra Ida Skov, der sidder i byrådet i Frederikshavn, da hun med sin tale åbnede Enhedslistens 28. årsmøde. I talen så Ida Skov også tilbage på en tid, hvor Enhedslisten var støtteparti for en regering, der skuffede gang på gang, og på et kommunalvalg, hvor Enhedslisten blev repræsenteret i næsten alle kommuner i landet.

– Som nyvalgt ved sidste kommunalvalg har jeg oplevet, hvordan vores samarbejde på kryds og tværs i partiet giver fantastiske spring i kvaliteten af vores politiske arbejde. Jeg kan sige for mig personligt, at det er det samarbejde, tillige med samarbejdet med de forskellige aktive

grupper, der giver resultater. Og det giver glæde og lyst til at fortsætte og få vores indflydelse til at vokse. Også til kommunalvalget i november!

Vores politiske projekt er ikke Mette Frederiksen

Enhedslistens politiske ordfører, Pernille Skipper, stod for folketingsgruppens beretning. Hun slog fast, at Enhedslisten ikke vil være parlamentarisk grundlag for en socialdemokratisk regering for enhver pris – og hun fik opbakning fra salen i form af klapsalver og trampen.

– Hvis en ny regering med Socialdemokraterne i spidsen sætter den grønne omstilling i stå. Hvis der valser en ny Corydon ind med reformer, der markant øger uligheden. Hvis Sass vil bygge australske flygtningelejre. Så er det måske på tide, at vi som parti siger: det bliver med et andet parlamentarisk grundlag end Enhedslisten.

Hun talte for ligeløn:

– Der er brug for handling. Vi foreslår, at der til overenskomsterne i det offentlige næste år skal

øremærkes fem milliarder kroner til at bekæmpe uligeløn. Kvindefagene er sakked bagud alt for længe.

I talen fokuserede Pernille Skipper også på grøn omstilling og omfordeling.

– Hvis Danmark skal være et grønt foregangsland, og det skal vi, så skal vi holde op med at bruge pengene på olie og gas og i gang med at bruge pengene på grøn omstilling, påpegede hun og fortsatte:

– Hvis Folketingets flertal holder op med at smide skattekroner efter de rigeste boligejere og de store selskaber, så har vi både råd til hjælpe mennesker på flugt og til at sikre velfærd og tryghed. For os alle sammen. Lad os nu bare komme i gang.

Resten af fredagen blev beretningen diskuteret i grupper og i plenum, og til sidst blev den godkendt ved en afstemning.

Uden mad og drikke...

Inde i Korsgadehallen bredte sig en duft af eksotiske krydderier. Duften kom fra køkkenet, hvor der fra morgen til aften herskede travlhed – der var gang i mange retter på én gang og helt styr på tingene. Det var kvinder fra den socioøkon-

Fotos side 20-21: Maria Prudholm

miske virksomhed "Ishtar", der lavede mad til os – vi var 550 deltagere.

Ishtar kalder sig selv "de etniske rødstrømper" og har til formål at frigøre etniske kvinder fra traditioner og fordomme – både i selvpfattelse og i andres syn på etnisk fremmede kvinder. Foruden Manal, der er leder, var de fem syriske kvinder Fatmah, Hebba, Zaluk, Hasna og Amina i køkkenet. Arbejdet hos Ishtar hjælper dem med at flytte tankerne fra livet som flygtning. Ishtar har også en del frivillige kvinder, som hjælper med alt muligt, de fleste er fra Mellemøsten og Pakistan. Vi siger tak for mad – det var fantastisk.

Og tak til de altid smilende, hjælpsomme og tjekkede aktivister fra SUF, der igen i år sørgede for kaffe og toiletpapir og i det hele taget fik det hele til at hænge sammen.

Feminismedebat og kommunalvalg

Kaffen var lige hældt op, og ostemadden knap smurt lørdag, før vi var i gang med at tale om feminisme og det feministiske delprogram. Der var to programmer – et hovedforslag fra hovedbestyrelsen og et alternativt forslag plus ændringsforslag til begge forslag. Debatten var lang og til tider følelsesladet. Afstemningen trak ud og endte med, at hovedbestyrelsens forslag blev vedtaget med 154 stemmer mod 143 stemmer for det alternative forslag. Da forslaget fra hovedbestyrelsen med ændringsforslag kom til afstemning, stemte stort set alle for, og kl.15.24 – næsten tre kvarter forsinket i forhold til tidspla-

nen – vedtog Enhedslistens årsmøde et feministisk delprogram.

Om eftermiddagen bragede "Vi maler byen rød" ud af højtalerne, mens alle de kommunalvalgskandidater, der var tilstede, dansede (mere eller mindre) på den røde løber midt i salen – det udløste store klapsalver og hujen. Da løberen igen var ledig, blev den overtaget af ølkassetaler af forskellige kandidater fra alle landsdele. Til sidst skrev hver afdeling et valgkampsslogan på et skilt, som de stod med på det efterfølgende fællesbillede. Kreativiteten var stor, blandt mange gode var: "Grøn by til alle – kapitalen må falde", "Rask må det gå – en lige venstre vi slå", "Vores mor er rødere end din mor", "Fordi konservative ikke er grønne", "Vi har virkeligheden i ryggen" og "Kære landmænd – forlad jeres svin og få jer et økologisk grin".

Dagen sluttede med uddeling af Græsrodsprisen, valg til hovedbestyrelsen og Rød Fond – og selvfølgelig musik og fest.

Kæmper samlet for en rød-grøn verden

Lørdag eftermiddag fremlagde Marianne Rosenkvist, med baby på maven, hvad et uenigt kandidatudvalg kaldte en "kompromisliste". Listen fokuserede hovedsageligt på at forbedre kønsfordelingen, og derfor var Eva Flyvholm og Rosa Lund rykket op på listen i forhold til resultatet af urafstemningen. Søndag morgen var der hele syv kandidatlistes til afstemning. Dirigenterne styrede afstemningen, der foregik elektro-

nisk, med sikker hånd – og det endte med, at der til sidst var flertal for kandidatudvalgets liste.

Søndag bød, vanen tro, på debat om arbejdsplanen og vedtægterne. Begge blev godkendt, og det samme gjorde sig gældende for regnskab og budget. Med alle formalia i orden kunne vi læne os frem i stolen og lytte til afslutningstalen fra Ninna Hedeager Olsen, der er Enhedslistens borgmestercandidat ved kommunalvalget i København til november.

Ninna gjorde status over årsmødet:

- Nu har vi et feministisk delprogram. Og det er mit indtryk, at resultat af vores hårde arbejde er, at vi nu har et program, som samler partiet, og som vi kan være stolte af. Vi har også vedtaget en ny kandidatliste med 21 helt forskellige og vildt seje kandidater, som står klar til at kaste sig ud i et valg når som helst, hvis Løkke trykker på knappen. Kære Løkke – bare tryk! Enhedslisten er klar!

Hun kom også ind på, at der er plads til uenighed:

- For vi lærer af hinanden, når vi diskuterer. Og det er ok, fordi vi gør det med respekt for hinanden. Bagefter krammer vi, drikker en øl sammen og går ud og kæmper samlet for en mere rød og en mere grøn verden.

Inden borde og stole blev klappet sammen, sang vi Internationale, hvor vores nye hovedbestyrelse sang for oppe fra scenen – og selvom vi tager hver til sit, så kæmper vi stadig samlet.

ÅRSMØDET I BILLEDER

Her er et lille udpluk fra et solbeskinnet årsmøde.

Fotos side 22-23: Maria Prudholm

Hovedbestyrelsen og de internationale gæster synger "Internationale".

Ida Skov holder åbningstale.

Pausesnak i solskinnet.

Ishtar stod for den lækre mad.

Korsgadehallen på Nørrebro i København dannede ramme for årsmødet.

Tæerne luftes.

Farrokh Jafari fra Rudersdal-afdelingen.

En lille årsmødedeltager med sin mor.

Glade, bebrillede mænd poserer.

SPIDSKANDIDATER TIL FOLKETINGET

Pernille Skipper (København 1)
 Eva Flyvholm (Sjælland 1)
 Nikolaj Villumsen (Østjylland 1)
 Søren Søndergaard (Københavns Omegn 1)
 Rune Lund (Fyn 1)
 Rosa Lund (København 2)
 Peder Hvelplund (Nordjylland 1)
 Maria Gjerding (Nordsjælland 1)
 Henning Hyllested (Sydjylland 1)
 Jakob Sølvhøj (Vestjylland 1)
 Finn Sørensen (København 3)
 Christian Juhl (Sjælland 2)
 Sarah Glerup (Østjylland 2)
 Victoria Velásquez (Fyn 2)
 Jette Gottlieb (København 4)
 Anne Hegelund (Nordjylland 2)
 Mai Villadsen (Københavns Omegn 2)
 Søren Egge Rasmussen (Sjælland 3)
 Rasmus Vestergaard (Sydjylland 2)
 Maria Temponeras (Østjylland 3)
 Jonathan Simmel (København 5)

DEN NYE HOVEDBESTYRELSE

Allan Ahmad, Blågård
 Anne Overgaard Jørgensen, Nørrebro Park
 Astrid Vang Hansen, Frederiksberg
 Daniel Panduro, Frederiksberg
 Else Kayser, Aarhus
 Gunna Starck, Indre by
 Hans Jørgen Vad, Aarhus
 Helena Jørgensen, Helsingør
 Helge Bo Jensen, Albertslund
 Jakob Nerup, Frederiksberg
 Jakob Sølvhøj, Herlev
 Jean Thierry, Nordvest
 Lasse P. N. Olsen, Aalborg
 Louise Bilde Hvelplund, Hjørring
 Maja Albrechtsen, Aarhus
 Marianne Frederik, Amager Øst
 Marianne Rosenkvist, Hvidovre
 Michael Voss, Frederiksberg
 Mikkel Warming, Sydhavnen
 Per Clausen, Aalborg
 Rasmus Falck Østergaard, Aalborg
 Rasmus Vestergaard Madsen, Aarhus
 Rosa Lund, Blågård
 Trine Simmel, Aarhus
 Vibeke Sypli Enrum, Svendborg

Fotos side 24-25: Maria Prudholm

FEMINISME OVER DET HELE

Årsmødet stod i feminismens tegn. Stærke kvinder fra hele landet indtog talerstolen med stærke budskaber om feministiske, solidariske og socialistiske værdier.

● Programdebat

Jakob Nerup og Anna Køster

Enhedslisten har fået sit første feministiske delprogram. Det vedtagne program er på mange måder en fusion af de to hovedforslag, der lå: hovedbestyrelsens indstilling og det alternative forslag. Det var hovedbestyrelsens forslag, der vandt afstemningen – men med stort set alle forslagene fra det alternative program stemt ind. Der var næsten enstemmig opbakning til det endelige program, og det understreger, at feminisme ER en mærkesag, og at Enhedslisten med rette kan kalde sig et feministisk parti.

Opgør med social kontrol

En af de diskussioner, som trak mange på talerstolen, var formuleringen om social kontrol. Skal etniske minoritetsmiljøer nævnes konkret, eller skal vi undlade at udpege nogle miljøer som mere tilbøjelige end andre til at udøve social kontrol? Det var en følelsesladet og skarp debat, som mange havde holdninger til. Årsmødet vedtog, at der ikke nævnes særlige miljøer i programmet. Men det var en debat, som viste, at vi grundlæggende er enige om, at social kontrol eksisterer i alle miljøer – både i etnisk danske og i minoritetsmiljøer. Det er et problem, som vi selvfølgelig må bekæmpe i alle dets afskygninger.

Feminismedebatten fik mange, som ikke før havde været på en talerstol, til at tage ordet. Det viste med al tydelighed, hvor vigtigt et emne feminisme er. Mange satte ord på den ulighed og undertrykkelse, de oplever eller har frigjort sig fra – og gav dermed flere modet til at dele deres egen fortælling. Det understreger feminismeprogrammets pointe om, at det private er politisk. Gennem vores samlede erfaringer og fællesskab kan vi sammen bekæmpe undertrykkelsen i alle dens former.

8. marts hele året

Nu, med det feministiske program i hånden, skal vi i gang med at finde ud af, hvordan vi gør vores feministiske holdninger til praksis. Hvordan bliver vi et mere inkluderende parti, så nye medlemmer med forskellige kønsidentiteter, handi-

»En fælles feministisk kamp må tage hensyn til, hvordan undertrykkelsen opleves af forskellige grupper – uden at gå på kompromis med, at vi kæmper for frigørelse for alle.«

Enhedslistens feministiske delprogram

kap og minoritetsbaggrund føler sig velkomne, set og hørt? Hvordan bliver vi et parti, som er nemt at være aktiv i, selvom man har børn og arbejde, der skal passes? Der er mange udfordringer, vi skal tage fat i.

Årsmødet vedtog, at vi skal arbejde for 8. marts hele året. Der skal laves et idékatalog, som afdelingerne kan anvende i deres daglige arbejde. Vi vil gerne bede alle, som allerede har en god, feministisk praksis eller gode ideer til kataloget, om at skrive til Anne Rehder på anne@enhedslisten.dk, som vil sætte gang i arbejdet.

Det feministiske delprogram og alle andre Enhedslistens andre programmer kan læses på enhedslisten.dk/programmer.

»I Enhedslisten arbejder vi for, at samfundet skal sikre alle muligheden for at komme væk fra familier eller ud af parforhold, som begrænser deres frihed. Unge skal have flere rettigheder, herunder økonomisk, og de skal sikres muligheden for at flytte væk fra deres forældre. Krisecentre og andre exit-programmer skal udvides og forbedres.«

Enhedslistens feministiske delprogram

Indsamlingen

Årsmødet samlede i år ind til kurderne i Rojava. De har befriet store områder fra IS og er nu i fuld gang med at opbygge et nyt samfund. Det er ikke nemt. Især lider befolkningen under en handelsblokade fra Nordirak og Tyrkiet. For at opnå uafhængighed vil kurderne opbygge et bæredygtigt, økologisk landbrug. På den måde kan de blive selvforsynende med mad til befolkningen og de mange flygtninge i området. Men de har brug for at lære, hvordan man driver landbrug efter økologiske principper og teknikker. Årsmødedeltagerne samlede 13.292,50 kr. ind til dette gode formål.

Græsrodsprisen

Næstehjælperne modtog årets græsrodspris. Blandt begrundelserne var, at Næstehjælperne går foran, tænker nyt og er ihærdige. De vil gøre den individuelle skam ved at være fattig til kollektiv handling. De aktionerer for at gøre det synligt for alle os andre, hvad det betyder at leve som reformramt i Danmark.

Gitte Wilsdahl Christensen fra Næstehjælperne holdt en meget personlig og tankevækkende tale, hvor hun blandt andet slog fast, at: "børn skal ikke gå sultne i seng, børn skal ikke gå i læstet tøj, og børn skal slet ikke mærke deres forældres magtesløshed".

Internationale gæster

26 internationale kammerater fra partier og bevægelser fra hele verden besøgte Enhedslistens årsmøde. Blandt andre deltog europæiske venner fra Tyskland, Frankrig, Holland, Baskerlandet, Spanien, Galicien, Irland og Portugal. Kammerater fra fjerne lande som Colombia, Iran, Irak, Australien og Vestsahara tog også turen til Korsgadehallen. Og fra Japan kom en repræsentant fra landets kommunistparti, der tæller 300.000 medlemmer. Den japanske gæst skulle som korrespondent skrive hjem om årsmødet til partimagasinets godt én million læsere!

NYT FRA HOVEDBESTYRELSEN

Visioner og valgkampe

På sit sidste møde nåede den afgående hovedbestyrelse bl.a. at lægge sidste hånd på dokumentet 'Det vil Enhedslisten' og evaluere årets skolevalg.

"Det vil Enhedslisten" er et forsøg på i ultrakort form at vise, at Enhedslisten både har konkrete, aktuelle krav og mere vidtgående, indgribende krav. Men også visioner for et samfund, hvor mennesker er frigjort fra økonomisk undertrykkelse, hvor den enkelte har ret til arbejde uden nedslidning og hvor fremtidige generationers livsmuligheder ikke undergraves af rovdrift på naturen. Dokumentet er med til at tydeliggøre, at der er sammenhæng mellem det korte og det lange perspektiv.

Ungdommen og skolevalget

Enhedslisten fik et godt kommunal- og regionsvalg for fire år siden. Det resultat skal fastholdes og helst forbedres. Vi skal bl.a. sikre opbakning hos de unge førstegangsvælgere. Det første kryds, der sættes, har stor betydning for, hvor det næste sættes. En vis strømning kan måske udledes af årets skolevalg. Mai Villadsen, der er uddannelsespolitisk rådgiver for Enhedslisten, redegjorde for SUFs ind-

sats og resultatet heraf. Enhedslisten opnåede 6,1 procent af stemmerne, mens 56,7 procent stemte borgerligt. Resultatet afspejler, at det ikke er alle skoler, der deltager. Et skolevalg i Albertslund vil fremvise et ganske andet resultat end et i Assens.

Blandt elevernes mærkesager havde de valgt at drøfte: kortere skoledage i folkeskolen, hårdere straffe for vold og overgreb, lovliggørelse af aktiv dødshjælp, gratis psykologhjælp til unge under 26 år og fjernelse af afgiften på el-biler. SUF havde som sin mærkesag valgt 30 timers arbejdsuge og skal ved det næste skolevalg nok satse på mere elevnære emner. Samtidig er der brug for at få sat spørgsmål som valg af ungdomsuddannelse og sikring af praktikplads til debat. I løbet af valgperioden blev der trænet en masse nye debattører, som udgør et vigtigt potentiale for fremtiden.

Strategisk ledelse og regeringsdannelse

Anna Køster, der er kommunikationsmedar-

bejder i Enhedslisten, fremlagde forslag til, hvordan den kommende valgkamp ude i kommuner og regioner tænkes understøttet med outdoor-kampagne, annoncer og en særlig indsats på Facebook og andre sociale medier. Fremstødet skal sikre stor synlighed, hverve medlemmer før, under og efter valgkampen og være med til at understøtte kampagnen i de særligt udvalgte pilotprojektområder. Fremstødet finansieres af nogle af de midler, der er afsat til Folketingsvalget. Det lokale skal kobles med det nationale og være med til at styrke den overordnede fortælling om Enhedslisten. Et godt kommune- og regionsvalg vil pege frem mod et godt folketingsvalg.

Den afgående hovedbestyrelse tog på sit sidste møde hul på to vigtige diskussioner. Hvordan kan hovedbestyrelsen blive en synlig strategisk ledelse, og hvordan skal vi stille os ved en kommende regeringsdannelse? Det er spørgsmål, som den nyvalgte hovedbestyrelse skal tumle med.

Lole Møller

Afgående medlem af Enhedslistens hovedbestyrelse

NYE LOKAL- HJEMMESIDER KLAR

Enhedslistens afdelinger, regioner og udvalg har nu mulighed for at skifte lokalhjemmeside til et nyt og mere tidssvarende system.

Det nye system er et såkaldt Wordpress multi-site-system, som er brugervenligt og let at arbejde med for redaktørerne. Skabelonerne er baseret på Enhedslistens nye visuelle identitet, og der er mange muligheder for at tilpasse siderne til lokale ønsker og behov. De nye hjemmesider fungerer også på tablets og mobiltelefoner.

Det nuværende lokalside-system lukkes ned i starten af 2018, men særligt afdelinger og regioner opfordres til tage det nye system i brug hurtigst muligt - i god tid inden efterårets kommunal- og regionsvalg.

Kurser for webredaktører

Alle webredaktører skulle gerne have modtaget en beskrivelse, der forklarer nærmere om de nye hjemmesider. Derudover afholdes der tre kurser i juni, hvor man kan lære systemet at kende. Det foregår:

- Lørdag d. 10. juni kl. 10-16 i Viborg.
- Søndag d. 11. juni kl. 10-16 i Vejle.
- Lørdag d. 17. juni kl. 10-16 i Roskilde.

Der ydes rejserefusion. Tilmelding og eventuelle spørgsmål kan rettes til Ole Jensen på: teknik@enhedslisten.dk.

MØD SPIDSKANDIDATERNE

Rød+Grøn præsenterer hver måned nogle af de mange kandidater, Enhedslisten stiller med til kommune- og regionsvalget i november.

Cecilie Roed Schultz

Fredericia. 30 år, måltidskonsulent

Hvorfor har du valgt at stille op til kommunalvalget?

- Fordi jeg ved, at jeg kan gøre en forskel. Vi er nået rigtig langt, i de tre og et halvt år, jeg har repræsenteret Enhedslisten i byrådet. Vi har vendt nedskæringspolitik til investeringspolitik. Revolutionen og socialismen er dog stadig ret langt væk, så der er stadig rigtig meget at kæmpe for!

Hvad er de vigtigste ting, som du gerne vil arbejde for i byrådet?

- Da de borgerlige havde magten i sidste periode, var velfærdsområderne udsat for en regulær massekræmpe. Eksempelvis blev der sparet 90 mio. på børneområdet. Selv om vi i denne periode har investeret, vil vi også i næste periode have fokus på at få genopbygget og investeret i velfærdsområderne. Vi skal også kæmpe for, at der bliver afsat midler til de tiltag, vi har fået vedtaget i budgetforligsteksterne. Bl.a. yderligere 60 mio. til klimarenovering af skoler og daginstitutioner og et grønt oplevelses- og læringshus.

- Vi kæmper også for at få bygget et nyt plejecenter for demente, og vi har et nedlagt sygehus, som vi skal have omdannet til et sundhedshus, så det kan fungere som et kommunalt minisygehus. Beskæftigelsesområdet er det, der sejler mest her i kommunen. Der skal vi have ryddet op!

Miguel J. Valentine

Mariagerfjord. 28 år, ejendomsserviceteknikerelev

Hvorfor har du valgt at stille op til kommunalvalget?

- Jeg var vores eneste kandidat ved valget i 2013. Valget blev, trods få aktivister, en kæmpe succes, hvor jeg var tæt på at opnå valg til byrådet. Jeg synes, Mariagerfjord Kommune har svigtet dens svageste borgere i sådan en grad, at man skal rejse sig og være en klar og tydelig stemme for vores arbejdsløse, syge, unge og ældre borgere. Den repræsentant er jeg blevet her i Mariagerfjord.

Hvad er de vigtigste ting, som du gerne vil arbejde for i byrådet?

- I Mariagerfjord skulle man tro, at kommunen samlede på lortesager. Sager om syge borgere, der bliver nægtet førtidspension, og generelt om dårlig behandling af mennesker på overførselsindkomst. Mariagerfjord er desuden en kommune, der satser halvhjertet på alderdommen og ingen vision har for deres børn og unge. Det brænder jeg for at få ændret.

- Ligeledes bor jeg i en kommune, som ønsker at være grøn, men som ikke ønsker at indføre forbud mod noget så voldsomt som round-up. Mariagerfjord er en Venstre-kommune, en bondekommune, hvor de lokale landmænd selvfølgelig skal have lov til at gøde det, de vil. Også selvom det spolerer Danmarks smukkeste fjord, som har lidt døden en del gange. Mariagerfjord skal have styrket dens røde og grønne profil, og det er vores kamp!

Keld Haurholm Nielsen

Nordfyn. 67 år, pensionist

Hvorfor har du valgt at stille op til kommunalvalget?

- Jeg mener, at der manglede en til at sørge for, at de svage i vores samfund blev behandlet anstændigt. Jeg bor i en kommune med Venstre-styre, hvor man hele tiden vil spare for at se, om der nu lige kunne komme en lille skattelettelser. Og så er man ellers ligeglade med, om det går ud over de unge eller de ældre.

Hvad er de vigtigste ting, som du gerne vil arbejde for i byrådet?

- Jeg vil arbejde for en god og lærerig opvækst for vores børn og en tryk og værdig alderdom for vores ældre. Man skal ikke være bange for at komme på plejehjem - eller om arbejdsklausulerne overholdes og ingen løndumping finder sted, hverken som beboer i kommunen eller som en, der arbejder for kommunen.

Arne Lindberg Callesen

Varde. 57 år, underviser på sprogskole

Hvorfor har du valgt at stille op til kommunalvalget?

- Det er vigtigt at holde demokratiet i live. Uden debat, uden nye synsvinkler, uden opposition, uden en vagthund og uden visioner for en bedre verden vil vores samfund lide, og det går ud over de enkelte borgere.

Hvad er de vigtigste ting, som du gerne vil arbejde for i byrådet?

- Byrådsarbejdet handler meget om økonomi, men det er borgerne, det drejer sig om. Det er især de borgere, som ikke har muligheden, energien, evnerne, og det psykiske overskud til at sig til og fra, jeg gerne vil hjælpe. Miljøet skal vi værne om. Der er kræfter nok i denne verden, som for ussel mammon skider højt og flot på, hvad der sker af forurening og hvad det betyder for flora, fauna og mennesker.

Mette Hedegaard

Ballerup. 45 år, folkeskolelærer

Hvorfor har du valgt at stille op til kommunalvalget?

- Jeg tror på, at Enhedslisten har en rolle at spille - også kommunalt. Selvom vi er et lille parti i mindretal, så mener jeg, at vi har en vis indflydelse. I Ballerup har vi haft nogle gode resultater - f.eks. med at forkorte ressourceforløb på beskæftigelsesområdet. Det er os, som hele tiden holder de andre partier til ilden på klima- og miljøområdet. Og så kan jeg bruge min viden og erfaring som lærer i mit arbejde i børne- og skoleudvalget.

Hvad er de vigtigste ting, som du gerne vil arbejde for i byrådet?

- Jeg vil gerne fortsat arbejde med beskæftigelsesområdet. Det er et område, som er meget lov- og regelstyret, så det kan ofte være svært at finde områder, hvor man rent faktisk kan søge lokal indflydelse. Derfor er det vigtigt, at et parti som Enhedslisten er inde i sagerne og kan, tør og vil gøre noget - anderledes. Jeg vil også arbejde for, at man lokalt får øjnene op for, at "nødvendigheds politik" ikke er så nødvendig endda.

- På børneområdet vil jeg arbejde for kortere skoledage og et opgør med det stive og rigide fokus på målstyring og testtyranniet. Helt overordnet vil jeg også arbejde for - og det synes jeg allerede, vi gør - en mere demokratisk dagsorden. Det er en uskik, som sikkert har sneget sig ind mange steder, at forvaltningen eller en lille sluttet kreds af politikere og embedsmænd kan udvikle politikker for en hel kommune. Større medarbejder- og borgerinddragelse!

Stort træf for kandidater

Lørdag d. 26. august er der stort, landsdækkende træf for Enhedslistens kandidater til kommunal- og regionsvalget. Vi håber at se så mange som muligt af jer, der skal ud at føre aktiv valgkamp som kandidater.

Mere information følger, men sæt allerede nu kryds i kalenderen.

Lad os sammen starte valgkampen med et brag!

Foto: Enhedslisten Ishøj

Enhedslisten Ishøj:

FÆLLESSKAB ER OGSÅ POLITIK

Ishøj, en af de traditionelle Vestegnskommuner, er en meget blandet kommune. Både hvad angår de mange nationaliteter, der bor i kommunen, og fordelingen mellem rige i landsbyer og langs kysten og de mindre bemidlede borgere i planboligerne. Som i resten af landet vokser skellet mellem rig og fattig desværre også på Vestegnen. For at modgå en sådan opsplitning valgte Enhedslisten Ishøj at holde fællesspisning for interesserede borgere.

● Aktivism

Reinout Bosch, Nordvest

Jeg møder Martin og Christina fra Enhedslistens Ishøj-afdeling ude i en baggård bag Korsgadehallen. Selvom Nørrebro kun er 20 minutter væk fra Ishøj, er det en lidt anden verden. Både de og jeg har lige været inde og se Græsrodsprisen blive overrakt på Enhedslistens årsmøde.

I år gik prisen til Næstehjælperne og deres utrættelige kamp for de reformramte. De har fortalt bevægende om livet i dagens Danmark som reformramt. Om problemerne med at få hverdagen til at hænge sammen med et budget, der har hundrede kroner til mad, og om evindelige kampe med og mod et system, der ikke er indrettet til at hjælpe. Det er derfor en meget naturlig indfaldsvinkel til en snak om arbejdet i Ishøj. For også denne kommune er ramt af de mange reformer, og ligheden i den socialdemokratiske højborg eroderer år for år.

For at imødegå de mange udfordringer har

afdelingen valgt at sætte fællesskab på dagsordenen i kommunen. Det har de gjort ved at afholde et spisearrangement, hvor man kan komme hinanden ved. Det er sådan set ikke, fordi det skorter på fællesspisning i kommunen. Især boligforeningerne er gode til på forskudte tidspunkter at tilbyde et fællesskab til deres beboere.

Problemer kobles sjældent til politik

Men selv om der er mange, der er frustrerede over dagligdagens problemer, kobler de det sjældent til den politik, der kan forandre deres situation.

- Der er mange sager, der optager folk, som de ikke er klar over er politiske. Jeg tror, det er en generel udfordring i Vestegnskommunerne at tilvejebringe koblingen mellem politik og hverdagsliv, siger Christina.

Afdelingen i Ishøj har gennem tiden forsøgt at lave mange forskellige slags aktiviteter. Og det har været meget forskelligt, hvor mange der kommer til dem.

- Det er ikke så velset at lave politik, der ikke har fokus på byrådet, forklarer Martin, der er kontaktperson i afdelingen.

- Med fællesspisningen forsøgte vi at lave en anderledes aktivitet. Her var det ikke det politiske, der stod i centrum, men den gode fælles oplevelse i en ramme arrangeret af Enhedslisten. Folk skulle ikke få oplevelsen af, at de blev påduttet det politiske. Det kan altid komme med tiden, forklarer Martin.

Kampen i hverdagen

Generelt har der været en positiv respons på de aktiviteter, som afdelingen har sat i søen. Også denne gang, hvor afdelingens medlemmer bl.a. var ude at omdele flyers i det lokale center, hvor de fik mange positive kommentarer med på vejen.

- Generelt har vi god erfaring med at være tilstede. Også når der ikke er valgkamp, fortæller Martin. Christina supplerer:

- Vi laver mange små aktioner, der viser, at vi er til stede. Det betyder også, at kendskabet til afdelingen og dens medlemmer bliver spredt gennem byen. Vi er også alle sammen aktive andre steder, og det giver os store netværk, siger hun og fortsætter:

- Når vi går rundt i byen, bliver vi ofte stoppet af folk, der oplever, at noget ikke fungerer. Derfor var det også godt at kunne mødes femten mennesker på den lokale folkeskole og spise sammen. Det giver os mulighed for at høre, hvad folk tumler med, konkluderer Christina.

Indlæg til debatten sendes til debat@enhedslisten.dk og må højst fylde 2.000 enheder (inkl. mellemrum). Redaktionen forbeholder sig ret til at forkorte eller returnere indlæg, der overskrider denne grænse. Forfatterens navn angives med navn og lokalafdeling, evt. tillidshverv i Enhedslisten. Indlæg bringes så vidt muligt i det førstkommande nummer, efter det er modtaget.

Redaktionen

Berigtigelse

I aprilnummerets debat blev Troels Kristensen fejlagtigt krediteret for indlæggene "Fred i Verden" (skrevet af Boliana Thomsen) og "Kurdistan" (skrevet af Pelle Andersen-Harild).

Vi beklager fejlen!

OM KRIG

Hvilket fjendebillede styrer Enhedslistens syn på Syrien?

Poul Eck Sørensen, Hasse Schneidermann, John Graversgaard, Helge Ratzer og Carsten Andersen, medlemmer af Freds- og konfliktforebyggelsesgruppen under IU

Efter giftgasepisoden i Syrien og USA's efterfølgende bombing af en syrisk luftbase, var Enhedslisten hurtig til at melde ud, at vi er "bekymrede over nattens angreb i Syrien, men anerkender, at der er brug for handling over for Assads forbrydelser".

Nu var og er der stadig flere mulige forklaringer på giftgasepisoden. Hvis ikke vore egne politikere havde kørt med på mainstream-presens drejebog, hvor Assad og Putin spiller skurkene, kunne Enhedslisten have spurgt relevante bombebegeistrede ministre om regeringen havde beviser for hvilken forklaring, der er den rigtige?

Desuden kunne Enhedslisten have spurgt ministeren om regeringen virkelig mener, at Trump og USA har en særlig ret til at angribe et andet land uden godkendelse i FN - og i så fald, om ministeren kan afgrænse hvornår man har en sådan ret?

Brug af giftgas er en krigsforbrydelse, og de ansvarlige bør stilles til

ansvar. Enhedslistens krav må derfor være, at Danmark arbejder for, at det bliver relevante FN-organer, der skal undersøge hvem der er ansvarlig for giftgasepisoden.

Det må også være Enhedslistens politik, at selvtægt er uacceptabelt, og at 'Responsibility To Protect' derfor ikke må misbruges til krig uden FN-mandat. Desværre er forestillingen om at "man gerne må intervenere for at undgå folkemord o.a." blevet en glidebane.

Det er med denne 'glidebane' i tankerne, at vi er uenige med formuleringen på Enhedslistens hjemmeside hvor der står, "I stedet bør vi støtte de pro-demokratiske kræfter med beskyttelsesudstyr og anti-luftvåben, da de risikerer at blive angrebet i morgen".

Enhedslisten skal i stedet stå fast på en løsning med aktivt diplomati, sikring af humanitær støtte og en gennemtænkt strategi for at afslutte borgerkrigen gennem en forhandlet løsning, der garanterer basale rettigheder til alle befolkningsgrupper i Syrien.

For at arbejde for varig fred i Syrien må også Enhedslisten sætte sig ud over de gængse fjendebilleder.

Snak om Syrien, så du skaber fred

Per Kristensen,
Roskilde

Det var ikke hvad du, Nikolaj Vilumsen, gjorde i DR2 d. 7. april.

Du havde muligheden for kort og klart at udtrykke Enhedslistens udenrigspolitik, der, mig bekendt, hviler på folkeretten. Du havde muligheden for at tage skarpt afstand fra Trump's pistolpolitik, og fra den halehængspolitik de øvrige partier i Folketinget har overfor USA i Syrien spørgsmålet.

I stedet valgte du at ønske Assad "hen hvor peberet gror!", hvilket meget let kunne forstås som deltagelse i koret af stigmatiserende indlæg mod Syrien. Syrien er, uanset om du/vi, synes om Assad, en suveræn stat, og skal respekteres som sådan ud fra folkeretten! Det er helt utilstedeligt at udøve selvtægt overfor Syrien. USA har med deres bombing begået en krigsforbrydelse! Den ene krigsforbrydelse kan ikke godtgøre en anden.

Din følgende sætning var et forsøg på, at få debatten på DR2 drejet væk fra USA's angreb i Syrien og over på russernes ønske om at få

en gasledning gennem dansk farvand. Chokerende, at du i denne højspændte situation, hellere vil tale om en gasledning?

Jeg bliver utryg ved om du, som udenrigsordfører for Enhedslisten kender til Enhedslistens udenrigspolitik og til hvordan vi taler konflikter ned i stedet for at tale disse op? Hvis Assad omtales som en du vil af med bliver det legitimt, at hjælpe hans modstandere med våben osv. Vi er "de gode", der skal bekæmpe "det onde". Vi fra "den frie vestlige verden" er og forbliver gode uanset vore handlinger; vi har givet os selv retten til at udrydde "det onde".

Jeg minder lige om, Nikolaj, hvordan det er gået i Irak og Libyen efter at vesten har ført krig i disse lande på vegne af "de vestlige frihedsidealer".

Ingen af de to her nævnte steder var der 'masseødelæggelsesvåben' eller tale om 'folkemassakre'!

Jeg sad efter DR2 udsendelsen med det indtryk, at du går ind for amerikansk pistolpolitik udenom FN og uerklæret krigsførelse mod suveræne stater. Men det kan selvfølgelig ikke passe?

Drengerøve

Bent Jørgensen,
Vordingborg

Sådan lød skiltet på bogkassen i børnehøjde, i bogbussen. Og bogen der stod yderst, handlede om en dansk jægerpilot, der skrev om sin indsats, under bombardementet af Libyen. Overordnet en indsats der kan sættes spørgsmålstegn ved, på baggrund af den nuværende tilstand i Libyen, på samme måde som der kan, og heldigvis bliver, sat spørgsmålstegn, ved krigsindsatsen i Irak. Et af svarene på spørgsmålene er selvfølgelig de mange flygtninge der rammer os som en boomerang.

Men udover den åbenbart krigsforherligende litteratur på bibliotekerne, så læser børn også aviser, og ihvertfald ser de billeder, og

her kunne man da godt bede medierne om, at dæmpe ned for de mange smarte fotos af vore tropper i nystrognede uniformer og med alt deres skinnende krigslegetøj, og nu med licens til at overskride grænsen til Syrien. For en 14 årig dreng er der ingen spørgsmålstegn, når de voksnes aviser åbenbart fortæller, at krig er den eneste vej, så for ham kan det kun gå for langsomt med drømmen om, at være den der vender hjem fra slagmarken, til folkets jubel og dekorerer af dronningen på Amalienborg.

Så kære medier, tryk som luftbårne, for en kritisk ungdom, stop denne, forhåbentlig, ubevidste indoktrinering, der af ubefæstede sjæle læses, som om krig både er den naturlige og den eneste løsning.

Støtter vi den danske krigsindsats?

Enhedslisten Esbjerg

Den 5. september er officiel flagdag for veteraner og udsendte soldater. Men på dagen var det ifølge forsvarret selv en flagdag for de udsendte – veteranerne blev ikke nævnt. Alligevel var alle Folketingets partier mødt frem på Christiansborg slotsplads for at hædre de udsendte soldater. Jeg vil mene at vi dermed hylder dansk deltagelse i krige der er i strid med international lov. Ved en henvendelse til Pernille Skipper, svarede hun: "Vi skelner – og har da heldigvis altid gjort – meget klart mellem at skælde ud på krigen og på soldaterne. (...) vi støtter selvfølgelig ikke de krige som politikerne har sendt dem ud i."

Vi mener ikke at det svar holder. Spørgsmålet er; kan vi møde frem for at hædre de udsendte soldater uden at det opfattes sådan vi at accepterer de krige de har deltaget i? Er der overhovedet nogen der vil være klar over at vi kun "støtter de mennesker der har været igennem så gruelig meget" og samtidig tager afstand fra de krige de deltager i? Nej vel, det er der ikke en eneste

der vil være klar over. Vi kan ikke møde frem for at hædre udsendte soldater uden at det vil blive opfattet som en støtte til krigen.

Men der er en hage ved det når man fastholder den officielle betegnelse "veteraner og udsendte soldater". Oprindeligt var det jo kun FN-missioner, dvs. fredsbevarende aktioner, vore soldater deltog i. Men det ændrede sig. Nu er det fredsskabende aktioner de deltager i. Det lyder jo kønt, men fredsskabende betyder krigsførende. De fredsbevarende aktioner kan vi støtte, men ikke de fredsskabende.

Og da vi ikke kan deltage i en hædning af de udsendte uden at det vil blive opfattet som en godkendelse af aktionerne, så må vi undlade at deltage i den slags krigshædrende arrangementer.

Men naturligvis skal vi fortsat støtte de soldater der er vendt hjem såret på legeme og sjæl. Men vi skal ikke støtte veteranerne bare fordi "de har været igennem så gruelig meget". De har jo i høj grad haft mulighed for at undlade at deltage i den slags aktioner.

(fork. af red.)

Medlemstal

Enhedslisten havde den 23. maj 9.104 medlemmer.

ANDET

Ud med parathedsmål, ind med ordinært job som succesmål

Søren Kolstrup,
byrådsmedlem, Lolland

Enhedslisten siger ja tak til at sikre flere borgere et job frem for kontanthjælp dvs. forlænge kommunens investeringsstrategien, stod der i Folketidende den 7. april. Det er rigtigt. Vores afgørende argument er imidlertid, at vi i modsætning til tidligere nu ikke blot skal måle, om en kontanthjælpsmodta-

ger er parat til et job, men om vedkommende rent faktisk får et overenskomstdækket arbejde. Vi er i Enhedslisten dødt rætte af det traditionelle succesmål, der blot hedder, at folk skal gøres "parate" til dit og dat eller bringes "nærmere arbejdsmarkedet". Det afgørende er i sidste instans, om de får et ordinært job. På høje tid, at det gøres til målestok for arbejdsmarkedspolitisk succes. Reel beskæftigelse tak!

Og lighed

Ole Vad Odgaard, Aarhus

Diskriminering tyder altid på en ulighed. Mennesker diskriminerer desværre hinanden ved for eks. race, religion, køn, nationalitet og klasse.

Jo, Enhedslisten går ind for et program for fælleskab og lighed mellem mennesker, det er også min opfattelse, men vi opnår ikke dette idealsamfund ved at arbejde for en enkelt form for lighed frem for en anden, således er feminisme ikke en universiel altomfattende vej til lighed, fordi feminismen alene beskæftiger sig med en kønslig lighed, det siger jo netop navnet.

Jeg kan gå med til at ordet socialisme erstatter ordet feminisme.

Men det er bestemt en misforståelse at proklamere at socialisme og feminisme er et og samme, skal feminister som befinder sig i et kapitalistisk samfund tillade for eks. klassisk kapitalistisk udbytning, nemlig det vi kalder; det ene menneskes udbytning af det andet. Det er vel næppe lighed at få flere kvindelige kapitalister, eller at få flere kvinder ind i ledende stillinger i det kapitalistiske samfund?

Påstanden, at feminisme og socialisme er det samme overflødig-gør at vi beskæftiger os med feminisme – netop fordi Enhedslisten siden sin stiftelse i 1989 har haft et socialistisk program!

Socialismens og kommunismens teoretikere har altid og vil altid have som første målsætning at kapitalismens griske, ulighedsskabende og krigsudviklende udbytning ophører. Vores program skal være et program for socialismen, hvor vi peger fremad mod lighed mellem alle mennesker, også selv om vi med programmet kan komme i konflikt med de få som har privilegier.

Socialismens samfund stræber efter at opnå den universielle lighed mellem mennesker ved at bekæmpe ulighed, programmet realiseres ved først og fremmest at fjerne klasseskellene og den medfølgende udbytning –for at opbygge fællesskabet gennem lighed. Fællesskab fungerer ved lighed.

Marx var fremsynet, han fremsatte den kendte parole for vejen frem mod fremtidens klasseløse samfund: Proletarer (arbejdere) i alle lande foren jer!

Oplevelser som beboer på et plejehjem

Bent Knudsen,
Randers

Jeg har boet på plejehjemmet Borupvænget i Randers siden august 2014, altså i 2 3/4 år. Jeg kunne ikke gå med rollator da jeg kom, nu går jeg med rollator hovedsageligt takket være privat hjælp og besøgsvenner. Personalet siger de ikke har tid. Der er 2 – 3 personale til 11 beboere i dagtimerne. Plejehjemmets opgaver er at beboerne skal genvinde tabte færdigheder hvis muligt (rehabilitering).

Jeg får bad en gang om ugen med hårvask. Jeg har købt vaske-maskine 6.500 kr. for at vaske tøj. Jeg kan selv vaske, men ikke hænge op, personalet skal mindes om det.

Min dagsrytme: op kl. 4.00, får medicin kl. 6.00. Jeg lider af angst, knogleskørhed og fejlsynkning (dy-

sfagi) derfor får jeg blendet mad fra Kronjyllands Madservice til middag, øllebrød og to ernæringsis til morgenmad, da jeg skal tage på i vægt.

Jeg tror ikke Borupvænget er hverken værre eller bedre end andre plejehjem i kommunen.

Mit ønske er at få 15 min. daglig gangøvelse med ledsager, og med rollator.

Til sidst vil jeg nævne, at jeg har megen glæde af natpersonalet, de er meget venlige, På trods af arbejdsvilkårene: Aftenbemanding 1½ person. 18 afløsere på 2 år. 3 personer til 100 lejligheder.

Hos de 3 faste personaler er arbejdstiden 50 procent T.J., dansk assistent, 25 procent S.M, USA (fejlfrit dansk) og 20 procent M.H., Schweiz. Der er plads til forbedringer.

Ditlev fra Syddjurs

Per Hørning,
Nordvest

Rubrikken kunne også hedde Ditlev og romerne, idet Ditlev henviser »Det gravide D« til at romerne for mere end 2000 år siden skrev – eller rettere huggede bogstavet i sten. Ditlev forstår ikke at proportionerne i det romerske D stod i forhold til de andre bogstaver man anvendte – og det er lige præcis hvad D, O og G ikke gør. Se bare på medlemsbladets forside RØD+GRØN, hvor R'et i RØD og GRØN tillige med N, kommer til at ligne en for tidlig fødsel.

Det er ikke klogt at ændre logo fra et symbol, der gennem 10-15 år har været Enhedslistens brand. Når folk ser taleboble-øet »ringer« Enhedslisten i folks bevidsthed. Og omvendt når Enhedslisten bliver nævnt eller set på tryk, »ringede« øet for det indre blik. Der eksisterer da heller ikke nogen argumentation for at ændre taleboble-øet.

Med den ny skrift kan alle afdelinger i Enhedslisten benytte den. Argumentet er, at så vil det være lettere at udforme lokale tryksager. Men intet tyder på, at det er valget

af skrift, der forhindrer lokalafdelingerne – eller for den sags skyld centralt fremstillede tryksager.

Om man bruger Times New Roman eller den »officielle skrift«, har ikke det mindste at gøre med om man får lavet tryksager. Problemet i afdelingerne er jo ikke hvilken skrift man benytter, men hvordan man får formuleret en tekst, der skal være kort, let forståelig og samtidig indeholde en præcis politisk formulering. Det er det, der er svært og som kræver tid og godt kendskab til partiets holdninger.

I medlemsbladet bruges nu den ny skrift. Desværre er den ikke større end den gamle; faktisk er den mindre. Den er uden »fødder« og derfor mindre læsevenlig. Den har alle grotesk-skrifters indbyggede problem: Når linjerne skal være lige lange (udsluttet format) nedsættes læseligheden fordi afstanden mellem ordene er forskellig. Løsningen er at fastholde afstanden mellem ordene og lade bagkanten variere (løs bagkant).

Bladet er ikke specielt teksttungt, men det hjælper ikke, når teksten ikke er læsevenlig.

Tag med til Palæstina

Palæstina-udvalget arrangerer en solidaritetstur i oktoberferien (uge 42) til Vestbredden specielt for folk, der ikke har været der før. Vi skal møde mennesker og opleve muren, bosættelserne, checkpoints, og hvordan besættelsen trækker sine dybe spor overalt i hverdagslivet. Vi skal møde palæstinensiske og israelske menneskerettighedsorganisationer og høre om deres kamp for frihed og lige rettigheder for begge folk. Turen arrangeres af Inge Galsgaard og Karen Henriksen, Palæstinaudvalget. Rejsen kan gøres for ca. 5.000 kr. + flyrejse alt efter hvilken indkvarteringsform, man vælger. Har du lyst til at tage med?

Se Enhedslistens kursuskatalog for flere oplysninger eller skriv til ingegalsgaard@gmail.com. Endelig tilmelding 1. juni.

Enhedslisten i Region Syddanmark søger regionssekretær på deltid

Vi har siden 1. februar i år haft fordelt sekretærstillingen på to personer. Nu er det imidlertid sådan, at den ene sekretær har sagt sin stilling op pr. 1. september på grund af studieophold i udlandet. Vi har derfor brug for en sekretær 18 timer ugentligt fra 1. september til 31. december 2017. Hensigten er, at den nye sekretær fortrinsvis skal understøtte afdelingerne i den fynske del af regionen, mens den nuværende sekretær fortrinsvis skal understøtte afdelingerne i den jyske del. Begge stillinger udløber den 31. december, idet udfaldet af kommunal- og regionsrådsvalget vil være afgørende for, om der vil være økonomiske ressourcer til at videreføre stillingerne.

Ansøgningen skal være os i hænde senest torsdag den 15. juni kl. 12 pr. e-mail til ingelisebechhansen@gmail.com. Læs mere på org.enhedslisten.dk/job

Møde i Borgerlønsnetværket

Sidste torsdag i hver måned (dog ikke juli) kl. 19.30.

Studiestræde 24, 1. sal, København. Maj-mødet er 1. juni pga. helligdag. Michael Schølerdt diskuterer Wilkinson og Picketts bog "Lighed - Hvorfor alle klarer sig bedre i mere lige samfund". Alle er velkomne. Vil du på maillisten - også bare for at følge lidt med - så kontakt Peter på pmn@ruc.dk.

Netværk for kommunister i Enhedslisten

KiØ er en løst netværksgruppe, der bidrager med gennearbejdede oplæg om diverse politiske emner og dele af Enhedslistens politik. F.eks. antiimperialistiske holdninger, EU-spørgsmålet, BRICS-landene og konfliktområder i verden. Netværket består pt. af ca. 50 mennesker. En del er nuværende og tidligere medlemmer af DKP, KP og KPID, som ikke længere tillader, at deres medlemmer er aktive i Enhedslisten.

Andre kommunister, som ønsker at være på mailinglisten, kan kontakte Luis Monteiro på lumont3@gmail.com.

Tag med på SUF-sommerlejr 2017!

30. juli-5. august. Middelfart.

Sommerlejren er en af de ting, som samler unge socialister fra hele landet til en uge i socialismens og fællesskabets tegn, og du kan komme med!

Lejren foregår i smuk fynsk natur blot et stenkast fra vandet. Der er et spændende politisk program med et nyt tema hver dag. Årets temaer er international arbejderkamp, feminisme, klimakamp, queer- og LGBT-kamp, samt antiracisme og imperialism.

Praktisk:

Der er en række overnatningsmuligheder og fuld forplejning. Prisen er 300, 150 eller 0 kr., alt efter hvor mange penge, du har, og SUF betaler rejseresurser til alle medlemmer.

Tilmelding og program kan findes på: socialistiskungdomsfront.dk

MÅNEDENS TEGNING

Tidligere skatteministre står i kø ved håndvasken, inden en kommission skal undersøge de mange skandaler i SKAT.

Illustration: Ina Graneberg

TRE TING, DU KAN GØRE I JUNI

- **Skriv under for Palæstinas befrielse.** 5. juni er det 50 år siden, at Israel besatte Vestbredden, Østjerusalem og Gaza. Siden da har palæstinenserne levet i ufrihed. Du kan bl.a. hjælpe dem ved deltage i Mellemløst Samvirkes underskriftindsamling mod besættelsen: ms.dk/50ernok
- **Tilmeld dig Enhedslistens sommerlejr.** I år går turen til Borremose Erhvervsfeterskole syd for Aars i dagene 22.-29. juli. Programmet byder som altid både på noget for store og for små. Læs mere på sommerlejr.nu.
- **Er du til mere internationale rammer,** holder European Left og transform!europa igen i år sommeruniversitet for medlemmer af de tilknyttede partier og organisationer. Det foregår i Budapest i dagene 19.-23. juli. Tilmelding og mere info findes på european-left.org.

NY I ENHEDSLISTEN

"Jeg er slet og ret træt af at høre på "pengenes marionetter". Mennesker, der er valgt til at repræsentere os allesammen, men jeg kan ikke genkende de billeder, de tegner. Jeg har meldt mig ind i Enhedslisten, fordi jeg vil sikre min stemme. En stemme, som taler sagligt og empatisk på mine og mine børns vegne. Ikke en stik-i-rend dreng for en bank, en bonde eller en baron!"

Rebecca Scheuerlein, 41 år, Middelfart

PurePrint®
100% bionedbrydelige tryksager

CERTIFIED
cradle to cradle
SILVER

PurePrint® by KLS - Produceret 100 %
bionedbrydeligt af KLS Grafisk Hus A/S

FSC
www.fsc.org
MIX
Papir fra
ansvarlige kilder
FSC® C022933

KYOTO PROTOKOL
2009
No. 001
KLIMA-NEUTRAL
TRYKSAG

STØTTET AF
EUROPA
nævnet

EU-artikler er støttet af Europa-Nævnet.